

2
 ഗുണമുള്ള
 ഉപയോഗം
 പ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നു
 യഥാർത്ഥമായി
 24) ഗുണമുള്ള
 (2) ഗുണമുള്ള
 24) ഗുണമുള്ള

శ్రీహయగ్రీవాయనమః.

శ్రీ మ గ ం ద్ర భా గ వ త ద శ మ సూ ం ధ ము న ం ద లి

యథ మందరికిసులభముగ దెలియునటుల

Sl. 44318 -
1992

Tel. 1512

య త్త గా న ము గా.

పాకనాటి - గణపతిరెడ్డిగారిచేరచియింపబడిన -

గో పా ల వి లా స ము .

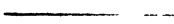
ఇ డి

సం స్కృ తాం ద్ర ద్రా వి ణో పా ధ్యాయ వై న -

శ్రీ ని వా సా చా ర్యు ల చే త.

లేఖకప్రమాదాదిజనితదోషంబులబరిపక్ర రింపబడి

మ- హా- రా- శ్రీ॥ లేశపముద్రల్యారిగారి.

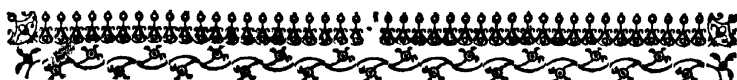
ప్రభాకరముద్రాక్షరశాలయందచ్చువేయించి-

ప్రకటింపబడియె.

౧౮౭౦సం ॥ జూన్ - నెల.

శ్రీరామలింగమ్.

శ్రీ రస్తు,

•శిశి•

గోపాలవిలాసము—యక్షగానము.

శ్రీరామానిను నెంతునాదిమదిలోసీతామనోనాయకా । ఘో
రాకారమదారిదయిత్యహరణాకోట్యర్క-లేజోమయా । నీరేజాస
నసేవితాంఘ్రికమలాసీవాడనన్నేలుమీ । కారుణ్యాకరరాఘవా
న్మమణీకాకున్ధవంశౌగ్రణీ॥ *

వ ॥ ఇట్లున్మపతియైనరామస్వామినినుతించిహరిహరబ్రహ్మ
దులనేమనివినుతింపుచున్నాడు-

త్రిపుట.

సెరికిజెప్పకనురికిమకరినిరికివేగమెదరికినీడ్చియు- గరికినభయంబొ
సగుశ్రీనరహరికిశరణ॥ ౧॥ మంటిరథమటగుంటివిల్లిటజంటనాలుకదండనార
ట-కంటిమంటలమరునిగెలిచిన-ఘనునిగొలుతు॥ ౨॥ తమ్మిబుట్టినథాతతా
నయిక్కి లోకములెల్ల నేలిన-బచ్చదేవరపదములెన్నెద-సన్నతిగను॥...*

వ ॥ అనియిట్లువిష్ణుశివ బ్రహ్మలకునమస్కరించి వారిదేవులయినల
క్ష్మీపార్వతి సురస్వతీదేవులనేమని సన్నుతింపుచున్నాడు-

త్రిపుట.

దిగువనుండకమగనియెదవయిబిగువుచూపుచు దెగువతోడను - నగ
వులాడెడికలికిముద్దల- మగువనెంతు॥ ౧ ॥ పుట్టుగిట్టువులేనిదేవునిచెట్ట
బట్టినిగట్టునట్టిని- గట్టిగానామదినిదలచెద- దిట్టముగను॥ ౨॥ వీణెమీటుచు
విభునిచెంతనుజాణ తనములునెరపుచక్కని - పానిపర్మజురాణినలిసుల -
వేణిదలతు॥ 3 ॥

వ ॥ ఇటువలెవణింంచి త్రిమూర్తిస్వరూపంబయిన సూర్యదేవునే
మనిగొనియాడుచున్నాడు-

అటతాళం-

ఉదయకాలమునందు బాపనియునికివోలె - గగముని- బొరలుచును బెం
పొందుచేపుని- బొగడికొలుతున్ || అలయకనుమధ్యాహ్నవేళనునబ్బరము
గాజంగమువలె నెవిశ్వములెల్ల నేలెడివాని నెంతున్ || సరగుదాసరి వేషముల
వడిసాయములనూ- లోకముమరుగుమాయలదిరుగు వేల్పును సరగదలతున్ ||

వ|| ఇట్లులోకారాధ్యులవినుతించి సకలవిద్యలకుగతయయిన గణే
శుని నేమనిస్తుతియింపుచున్నాడు-

జంపె-

ముక్తిఁజిఱిఫలము లేమెక్కువదేవరయనుచు - ముక్తిఁజిఱిబిడ్డనికిమ్రొ
త్రేదనువేడ్కన్ || ౧|| కన్నంపులాయముననున్న తేజిని నెక్కి- యన్నివిద్య
లమెసగుచున్నతనిగొలుతున్ || ౨|| వ్యాసవాల్మీకులకుదాసుడయి సేవించి-
వాసవాచులకెల్లవందనమొనర్తున్ || ౩|| ఆకాళిదాసాదియఖిలసత్కవుల
కును- బ్రౌకటంబుగ నెపుడుప్రణతులొనరింతున్ || ౪|| ... *

వ|| ఇటువలెసకలదేవతా ప్రార్థనంబును సకవులకు వందనంబును
నాచరించి శ్రీమహాభాగవతంబున దశమస్కంధంబునం కృష్ణలీలవర్ణన
సేయదలంచియున్న నొక్కనాడు-

సీ|| నిఖిలగోచరుడయినసీలాద్రితనయుండువిప్రవేషముదాల్చి వేడ్క
తోడ | నొకచేతబెత్తంబును శరీయంబును ముసిముసినగవుతోమోదమున
ను| మధ్యాహ్నవేళ నామందిరంబున కేగు దెంచియునుదకంబు దెచ్చుటనియు|
మాధవుచెరితలుమరచినాడపునీవు రదియింపుమిక చాలరహ్యముగను - విను
ముమాపల్కులన్నియవీనులలర | గనుము మోక్షంబుస్త్రీహారికథలవలన| మ
నుముఘజ్ఞానవయభక్తిమమ్ముగలది | మనసురంజిల్లిని నెమాధవుండ|| *

క || నడవడిగలిగినయపుడే | బడయంగానగునువిష్ణుపదనిగానన్ |
విడువకకృష్ణునిచెరితలు| కడువేడుక వెన్నముద్గణపనిపెద్దా ... *

వ|| అనుచునానతిచ్చి యదృశ్యుండయిన పరమేశ్వరుండని నిశ్చయిం
చి శుచియయిహూర్బుండి భాగవతార్థంబు నెత్తయేతచియింపంబూనినగో
పాలవిలాసంబును యక్షగానంబునకు గథాక్రమంబెటువలె||

సీ|| అభిమన్యువుతుండహర్షంబుతోడను శుకయోగి రాయనిజూచిపలి
కె| దాపసోత్తమమిరుదయి త్యాగికథలెల్ల వినుపింపజెవులకువిందులయ్యెనం

చునికుట్టలై నాడేలమందలోబలరాముడుమతానుబరిభవెన్లె. దెలియజెప్పుము
కృష్ణ దేవుని మహిమలుజన్మసాఫల్యమాజడులకైన । నతనిచర్యలు వినియెద
నానతిమ్ము. యితరములువిన నేనొన్నినిందిరేళుపదములెన్నెదనాచి త్తపంకజ
మున । సరసగుణభావముపికులసార్యభావ॥ ... *

వ॥ అనియడిగినబరిక్షిత్తునకుశుకయోగీంద్రుండేమనుచున్నాడు.

క॥ శ్రీతరుణీప్రియుచెరితలు! చేతోమోదంబుతోడసిరులునొసంగు! నాన్
తకములడచిపుచ్చును! భూతలమునవినగగోరుపుణ్యాస్తులకు॥ ... *

వ॥ మరిన్నేమనుచున్నాడు,

గీ॥ శివునిపూజజేసిచిత్తంబురంజిల్లి । విష్ణుకథలుచదువవిగలేని! ఖలుల
నెంచచ్చుగరులతోసమమని! మానవేశయోగమతమునుమ్ము. ... *

వ॥ కాపునసకలకల్మషహరంబును మోక్షసాధనంబునునగుశ్రీమహాభాగ
వతంబుదెలియవివరించెదనాకన్టింపుమనిశుకయోగీంద్రుండేమనుచున్నాడు

ద్విపద.

వినవయ్యజెప్పెదవిష్ణుకీర్తనము - సనకాదిమునియోగసారమంత్రం
బు - కలుషాంధములనెల్లగాల్చుకార్పిచ్చు - తెలియుముభవతోగదివ్యాప
ధంబు- వేడుకనీకథవినుముదెల్పెదను - యాగిగాబలురోగరోగముల్వీడ్చు- వి
నుపింతుహరికథావృత్తాంతమెల్లి - బనిబూనియామహాభాగవతంబు- అవియె
టులన్ననునవనిలోనచలు - మదమునవిహరించుమనుజుడానవులు - దుష్టులై
చెలరేగిదుర్వృత్తితోడగప్తపుజనులనుగాసివెట్టుచును- న్యాయంబుడప్పియ
న్యాయంబుదలచి- పాయకవిహరించుపాపకర్తులను- భారమానగలేకపడతి
భూదేవి- గోరూపమైబ్రహ్మకొలుపుకుబోయి- కన్నీరువరదలుగాగారుచున్న
సన్నతాంగినిజూచిసరసిజోడ్చువుడు - ఇదియేమియోయింతియారీలివగువ
గదిసేమునుపటికనకాక్షుడిపుడు - వాడనిల్లిడె స్వేతవరాహముచేత -
పోడిమిచెడనేల- పూబోడియనిన - నవనియిల్లనివలె- నవధారుదేవ - భవ
ములుసేయుచు బలసియుభూమి - వరులుశ్రున్నరెదరువాశ్రువ్వనేమి - ప
రికింపమిక్కిలి భారంబుగాగ - మోవజాలక నేనుమొరబెట్టుకొనుచు - నీ
వుదిక్కనినేను నిజముగావచ్చి- తనవినిభూసతి యడలువారింది - తనమది
లోవిధితలపోసిచూచి - ధరణిభారముమాన్పదగునట్టివాడు - హరియనింది

తిండి యమరులుగొల్పు - యంచవాహనమెక్కి-యప్పుడేవెడలి - మంచల
గ్నంబునమాధవుగాంచి - మణిమయవస్తువుల్ మరికాసుకిచ్చి - ప్రణమి
న్లిభక్తితోబ్రస్తుతిజేసి యోదేవదేవేశయోదైత్యనాశ - భూదేవికడుబా
భబొందియువచ్చి- పాపకములమోవబాడిగాదనుచు- నీపాదపద్మముల్
శెరసన్నిచాల- భూభారముడిపెడిపురుషులెవ్వారు - ఈబాధమాన్వుట కీ
వెకాదలప- ననివిన్నవించినయంబుజాక్షుండు - మనముననుప్పొంగి మహి
నినూరార్చి - సన్నతితోడను సర్వేశ్వరుండు - తమ్మిచూలినిజూచి తగని
ట్టులనియె - శనుధభారముదీర్పవడిగ నేబోయి - వసుదేవుమదిలోని వాంఛ
లుదీర - జనియించిమస్తులచంపుచునికను - ననియానతిచ్చిన యంబుజాస
నుడు - కమలాక్షునకు మ్రొక్కి- కడువేడ్కతోడ - నమరులతోగూడి య
రిగెనాక్షుమె. *

వ॥ అంతభూలోకంబున కంసుండనువాడు తనచెలియలైనదేవకీదేవిని
వసుదేవునకిచ్చి వివాహంబుసేయించి యుల్లింబురంజిల్లి వారలకు గజతుర
గస్యందనాందోళిక భూమణాంబరములను దాసదాసీజనంబులనరణంబిచ్చి
చెలియలిసనుపునవ్వుడువారలరథంబుపైనిడుకొని తానుసారథియైరథంబుగ
డుపుచుముందర భేరివృదంగాదివాద్యంబులు చెలంగమాగ్ధంబునంబోవుచు
న్నసమయంబుననాక సంబుసనశరీరికంసునక్కిట్లనియె. *

క॥ తృప్తయగుభగినిమెచ్చగ | నిష్ఠుడవై రథముగడుపుటెరుగవుమీద॥
శిష్టయగునీతలోదరి | యష్టమగభృంబునిన్నహరియించుసుమీ॥..... *

వ॥ అనినయశరీరిపల్కుల కులికిపడికంసుండు రథంబుపై మండిదిగ్గన
ధుమికి చెలియలికొప్పుపట్టి ఖడ్గంబుచెరికి దెగవ్రేయంబూను సమయంబున
వసుదేవుండడ్డంబువచ్చి శాంతవచనంబుల కంసునితోనేమనుచున్నాడు.

ఉ॥ అన్నవునీవు చెల్లెలికినక్కట చీరలుమాడలిచ్చుటో | మన్ననసేయు
టోమధురమంజులభాషలనాడరించుటో | మిన్నలమోశ్రయేనిజముమేలని
చంపకుమన్నమానిరా | వన్నసహింపుమన్నతగదన్నవధింపకుమన్నవేడద॥

వ॥ అనియిల్లువసుదేవుండు వేడుకొన్న సహించిచెలియలిముందలవిడిచి
మరలిమధురాపురంబునకుందోటొక నివచ్చి వారలంబుధులంగావించికిన్ని
దినంబులకు గ్రహక్రమంబున దేవకీవసుదేవులకు బుట్టినవిడ్డల వధియింపుచు
న్నంతజనాదేశంబున శేషునిరావించినీవు ధేవకీగభృంబుననుండుమని వనిచి

ననతండలుల గావింపనంత యోగమాయనుబు తైంచిదేవకీ గర్భంబుననున్న
పిండంబునునందుని భార్యయనినరోహిణీదేవిగర్భంబునందునిదిరమ్మనినది
యటువలె నేయునిచినరోహిణీదేవి గర్భంబుదాల్చి సంపూర్ణ శరీరునిగాబల
భద్రునింగనియె నదిమాచినందుండు పొంగుచుండెనంత కొన్నిదిఫంబులకువి
ష్ణుదేవుండుతానును దేవకీదేవి యుదరంబుంబ్రవేసించినంత గంసుండవృష
గర్భంబుదాల్చినతనచెలియలింగనిభీతిల్లకయుండెనయ్యవసరంబున దేవకీదే
విగర్భవిన్నెలెటువలెనుండెను॥

అర్థ చంద్రికలు

భామచెక్కు-లదీవి-పలుచనయియుండె॥బలుసన్నమానడుము-బళు
పుగనిపించె॥ - పసిమిచాయలమేన-బాండిమముదోచె॥ - నాతికుచముల
మొనలు- న్లనయియుండె॥-మన్నురుచియయితోచె-మగువకునునపుడు॥-
కుడుపుకొంచంబాయె- కోమలికిదినము॥- వస్తుఞాయలమీద - వాంచలు
ప్పొంగె॥- అతివచెరియించుటల - నలమటలుబుట్టె॥- చెలులరమ్మనిపిలిచి
చేలాగులందు॥ ... *
వ॥ ఘరీతినున్న చెలియలింజూచికంసుండుభ్రమ సెనట యెటువలెను॥

గీ॥బయలుమాటకుజింతిచిభయముతోడ । దిగులుమదిజొచ్చియేమి
యుదెలియలేక । తనచుచెలియలియప్తమతనయుచేత । జావునిజయమనికంసుం
డుచాలవగెచె॥ ... *

వ॥అంతకంసుండెటువలెనుండెను॥

జంపె,

దేవకీగర్భమున దేజరిల్లెడుశౌరి - భావమంతయుదెలిసి పదిరికం
సుండు ॥ కావరంబుననసురకాంతలనుబిలిపించి - కావిలుండగబనిచెగడుభీ
తితోడ ॥ తావుతావులనెల్లదగువారినియమించి - దేవకినినేమరకతెగువతో
నుండె॥ ॥ ఏవేళనాసలినినేమరకచూచుచును - నీవిధంబునరాత్రిలిటుగా
చియున్న॥ ... *

వ ॥ అంతమొక్కనాడుకావిలియున్నవారునుమంత్రసానులునునలసి
నిద్రించుచున్నసమయంబుననీధవేళనప్తమిరోహిణీయందుదేవకీగర్భంబు
వెలువడిహరితననిజరూపంబుచూపెనటయెటువలెను,

సీ॥ నీలమేఘచ్ఛాయ నెరసినదేహంబుపసిడిఛాయలమిందువచ్చడంబు | తమ్మిరేకులసోగతగినకన్నులబెఱ్ఱముకరకుండలకాంతిములయుతెఱ్ఱు | శంఖచంక్రగదాదిశృంగసాధనపెంపుకరములునాల్గునుగలుగుసొంపు | కంఠదేశంబునగొస్తుభమణిదండదీపులగుంపులుదిశలునిండు | జక్కదనమునభాసిల్లుసంతసిల్లు | మొలకనవ్వును మోమునముద్దుగుల | దల్లివిసబలైమిక్కిలిదయదలిర్ప | సారసాక్షుండుభక్తమందారుడవుడు॥ ... *
*

త్రిపుడు

అన్నువినవేకంసుకొరకయియవతరించినకృష్ణదేవుడు - నమ్మియుండుమునాచుపలుకులునలిననేత్రి-చిమ్మిరేగినదనుజవరులనుగమ్మిరణముననెమ్మెలడతును | మిమ్ముబాధలబెట్టవాలికిమిత్తిననుమి॥ తెమ్మువేగమెనీదుపురుషుని తెమ్మునుమ్మిచటికినిబాడగన | దొమ్మిగూడినసతులుదెలియకరమ్మనీవు॥ ... *

వ॥ అనినవినిమాయావాదిశిశువుతోమగువయేమనుచున్నది.

జంపె-అన్నవినుమీకంసుడెన్నిబాధలబెట్టె | నన్నిటిసొర్పితిమియన్నమేమిపుడు | నిన్నుగన్నప్పడేవన్నెగాంచితినికను | నెన్నికర్తములున్నగన్నంటవెరచు | కొన్నిదిసములుగాసికొర్చియున్నంచులకు | గన్నులకుజల్లిగాగాంచితినిన్ను॥ ... *

గీ॥ పాపమెల్లవీడుపరమాత్మనినుజూడ | గన్నతండ్రిబంధకములువీడుకరుణయంచుమనుచుగమలాక్షువేడిన | వేగబంధకములువీడువచ్చె॥ ... *

వ॥ అంతవసుదేవునకుసంకెళులువీడినకామాదిషక్యణంబులడంచినయోగిచంద్రునిచందంబునవేగవచ్చిపరంజ్యోతిమయందైనబాలునిజూచెనటయెటువలెను॥

సీ॥ జలరథదేహునాజానుచతుర్బాహుసరసీరుహాక్షువిశాలవక్షు | జారుదాశంఖచక్రవర్తవిలాసుగంఠకొస్తుభమణికాంతిభాసు | గమనీయకటిసూత్రకంకణ కేయూరుశ్రీవత్సలాంఘనాంచితవిహారు | నురుకుండలప్రభాయుతకుంతలలలాటువై డూర్యమణిగణవరకిరీటు | బాలుబూణేందురుచిజాలుభక్తలకోక | పాలుసుగుణాలవాలుగృహవిశాలు | జూచితిలకించిపులకించివోద్యమందియుబ్బిచెలరేగివసుదేవుడుత్సహించె॥ ... *

వ॥ ఇట్లున్నబాలునిజూచివసుదేవుండుతనమనంబునహరియనితలంచిసాష్టాంగదండప్రణామంబాచరించిముకుళితహస్తుడై యేమనుచున్నాడు.

జంపె,

శరణు శంకరమిత్ర శరణుర విశేషేత్ర - శరణు హరిదిగాత్ర శరణుము
నిస్తోత్ర॥ శరణుదశవిధవేషశరణుదానవదూష - శరణుకౌస్తుభభూషశరణు
గజపాషా॥ శరణులక్ష్మీవక్షశరణుమనర్థశీత - శరణుసజ్జనపక్షశరణార్థిరత్న॥

వ - అనియిస్తువినుతించినముద్దులుగులుకుపాపంఁడేమనుచున్నాడు,

ద్విపద-వసుదేవచెప్పెదవరుసతోవినుము - మసకలశిశువునయిమహిమీ
దబుట్టి - కౌరనునిమదమెల్ల ఖండించివైచి - హింసలన్నియుదీర్తునిక వెరపేల-
పూనితినీమాయభూసురవినుత - నేనువిష్ణుడనుమ్మునీమదిలోన-శిశువనియెం
చకుశీఘ్రమేనీవు-నిశివేశయాదవునిలయంబుజేరి - భామనంచునిభార్యప్రక్క-
లోండించి-కోమలిగన్నట్టికూతునుదెచ్చి - దేవకింకదిచ్చి తెగువతోడుతను-ని
పుయెప్పటియిట్ల నేర్పుతోనుండు - మనియానతిచ్చినయాశ్చర్యమంది-విను
తుడయి కృష్ణనివేగంబెకొనుచు-నొరులెరుంగకయుండ నెకజాములోన-నరు
దుగాయమునయునతివేగదాటి - రేపల్లెపురినడు రేయనిజొచ్చి-పాపనివాస
తిప్రక్క-లోండించి- యాయాడశిశువునునతివేగమునను - మాయగాగొనివ
చ్చి మగువకందిచ్చి-యిన్నినిత్రంబులనింతితోజెప్పి - యన్నితానునుమరిచి
న్లుండెనతడు॥ *

వ॥ అప్పుడా యాడుపాప కావు కావున నేడ్చిననిద్రపోయినమంత్ర
కాసులులికిపడిలేచికంసునీచేరంబోయినీచెలియలికి విడ్డవు టైనని చెప్పినపని
యతండదరిపడిలేచివచ్చువిధంబెటువలెను॥

జంపె,

తలవెంట్రుకలువీడమొలచీరదిగజార - నలుదిక్కులునుజూచియల
యగలివచ్చె॥ అలభీతిదగదొట్టిబలుక త్తిజేబట్టి - తెలివెల్లయటుబెట్టితెం
తోకదిసె॥ - మమతలటువలెహెచ్చిమంత్రసానులమెచ్చి - తమకమున
రిట్టిదాజొచ్చెనపుడు॥ *

వ॥ అచ్చటికిదేవకిదేవియడ్డంబువచ్చియన్నతోనేమనుచున్నది.

అటతాళము.

అన్ననీకునువైరిగాదిదియాడపాపా-తెలియగ నెన్ననీకునుగోడలిం
మిభయము - చెల్లెలికినీశిశువునీయవెచెల్లుగానూ - మొక్కె-ద-జల్లిగా
నెల్లెచుండుముచంపబోకు- శిశువుదీనినీపుహత్యయుజేయనేల-కడగెడు

పశువు మొదలగు వానిజంపుటపాతకంబు - నీకుహత్యయు జేయ నేటికినిలుపుమ
న్నాచెప్పెద - భీకరంబుననుండునీవిక భీతిమాని - ఆడవారలజంపనీకిదిపా
డియగునా - యుడుగుము - వేడెదనునిన్ననుచు దేవకివేగ మ్రొక్కె

వ॥ మఱియుకంసుడుమదాంధుడై చెలియలినినదల్చినభయపడియా
యన్నుబిడ్డనునక్క - నచేచిగడగడవడంకుచున్న నెనరు లేకయప్పావకముం
డాశిశువు పాదంబులూడిసిదిగిచి బిరబిరం ద్రిప్పి నేలపైవై చినపాపదిగువ
బడకయాకాశంబునకెగిసితక్తి స్వరూపంబై తనయెనిమది హస్తంబులచక్ర
గదాచాపఖడ్గా దిసాధనంబులుధరించికిన్నరగంధర్వసింధుసాధ్యులుగొల్వకం
సునింజూచిపకపకనవ్వియప్పుడేమనుచున్నది ॥

గీ॥ పాపకముండనిజంపబాలుడొకడు పొదలుచున్నాడు రేపల్లెపుల్లినం
మనతడువగవాడునీకునునరసిచూడనిజమునిజమనియామాయ నెలతజనియె॥

వ॥ అప్పుడుమాయాశక్తి పలుకులువినికంసుండు వెరగుపడివసేదేవదేవ
కీదేవులనదోషంబులుడి గివారలసంకింపులువిడిపించి వినయంబునబూజించి
వారలకుపచరింపదగువారిని నియమించి తానునుతనమంత్రులునుకృష్ణుని దె
చ్చుటకుండగినయాలోచనలు నేయుచుండిరంత తెల్ల వారినరేపల్లెలోనంచుని
కిగొడుకుబుట్టె ననినవినిగొల్లులుసంభ్ర మించుచుండగోపాంగనభోగుంపులు
కూడిపచ్చుచుదమలోదామేమనుకొనుచున్నారు॥

గీ॥ ఏమి నొముఫలముయింతప్రొద్దనవారతా । వింటిమబలలారవీనులల
రమనయశోదచిన్నమగువనుగ నెనటచూచివత్తమన్నుదతులార॥ ... *

ఎ॥ ఇటువలెనవ్వుచువచ్చిబాలునిజూచిసంతసిల్లుచున్నంతప్రొథాం
గనలుశిశువునకుజలకంబొచిరటయెటువలెను॥

ఏకతాళము.

నీటిలోబొదలెడు మేటికిదోలకరి-నీటునజలకముబోటిఘటించె- ముగ్గు
రుమూర్తులమూలంబితడనిజగ్గుగనుగి డెజక్కెరబొమ్మా ॥ హతులఫణిపై
మెల్లగబొరలెడు-చిత్త జడనపునెత్తులనిడిరి ॥ సృష్టికర్తయైచెలగెడు
వానికి - దృష్టిదీసిరాతెరవలువేడ్క ॥ కావుకావుమాను కలకల ధ్వనివిని
కావుకావుమాని క్రతుభుజులనిరి ॥ దివిజులుతానును దేవాధీశుడు - అవిరళ
భక్తినినపుడేపొగడె॥ ... *
వ॥ ఆసమయంబున గోపకాంతులు పాలునేతులవ సంతంబులూడి
రటయెటువలెను.

త్రిభంగులు.

పసుపునందరు మేనబూసి-మంచిపా నేతులుచల్ల బోసి॥ బిసరుహాతును
లుగుములుగూడి - దొడ్డ - బిడ్డనుచువసంతమాడి - గోపకాంతలువగలుచేర్చి
శౌరి - రూపురేఖలుమదినిజేర్చి॥మాపురేపును ముద్దుబాలా - మన-చూపుల
కువంతాయెజాలా॥ ... *
ప॥ ఇటువలెవసంతంబులాడిఅల్లం నేరేడ్లలోయని బాడిరటయెటువలెను.

అల్లం నేరేడ్లలో॥ నెలగిక్రష్ణుండునుచుచెప్పరేమిరు ॥ అల్లం ॥ కరివే
ల్పునునదొరకుకలిగె నేనేడు॥ సిరివరునివలెనితడుచెలగుచున్నాడు॥ అల్లం॥ త
రుణియశోదమతనయుడైనాడు॥ గురికానివలెనితడుగురియుచున్నాడు॥ అల్లం॥
మింటపువ్వులవానమేనగురిసేనె | కంటిరేఖామలువేడ్క-మెరసేనె॥ అల్లం॥
జంటబాయక శివుడుసరగకదిసేనె | కంటిరేయాబాలకళలుమెరసేనె॥ అ
ల్లం ॥ అరుచుగానప్పరసలాడియేగెదరు | సవగుననుజూడరే సతులారమీ
రు॥ అల్లం ॥ రంగలరజేజేలుపొంగుచున్నారు | పొంగుబెట్టేముపురుడెపు
డుదీరు॥ అల్లం నేరేడ్లలో॥ ... *
మరిన్నివెన్నెలలుబాడిరటయెటువలెను.

నూకాలమ్మానుగొలువగానేవెన్నెలాలో | వీరు | నూకానికిబెండ్లియ
య్యెవెన్నెలాలో-సత్తిదేవినివేడుకోగ - వెన్నెలాలో-అట్టె-బట్టిగాడుబ్ర
తినినాడువెన్నెలాలో - పోతెరాజునుగొలువగానే - వెన్నెలాలో- మన-
పోలిహతురువేకటాయె - వెన్నెలాలో - ఎఱ్ఱసానికిగొలుపుసేయ-వెన్నె
లాలో - పెద్ద-నత్తాపుపేయలీనె-వెన్నెలాలో- అక్క-అన్నసాకబోయె-వె
న్నెలాలో - నిపుడు-లెక్క-లేనికడుపులాయె - వెన్నెలాలో- కుందలన్నపు
ణ్యమున - వెన్నెలాలో- మననంచునికికొడుకుమడై - వెన్నెలాలో-పొంగ
ళ్ళుబెట్టెదమురారె - వెన్నెలాలో-మంచి-బోనాపుముద్దలాడుదము - వె
న్నెలాలో - జాతరాలు సేయవలెనేవెన్నెలాలో - నీ - జాతునినడవడి
క-వెన్నెలాలో॥ ... *
వ॥ ఈరీతిగోపమగువలుప్పొంగుచుపురుషు తొమ్మిదిదినంబులుదీర్చితద
సంతరంబయాబానినితొల్లలోనునిబిజోలపాటలుబాడిరటయెటువలెను॥

క॥ జోజోగమలదళేక్షణ, జోజోమృగరాజమధ్యజోజోకృష్ణా | జోజో
పల్లవకరపద, జోజోపూణేంద్రవదనజోజోయనుచుకా ... *

వ॥ మఱిన్నిజోలపాటలుసాడిరియెటువలెను.

జోలలు.

జోలబాడెదమిపుడు సుందరాంగులము - జోలలకునిదుర బోసొంపు
చూచెదము॥ జో॥ శ్రీమహాలక్ష్మితోజెరిగితిరిగెదవు - మామందలోనాడును
రిగితిరిగెదవు - వేమారుకేరుచునువేడులందెదవు - ప్రేమతోగొల్లలకుబెం
పుజూపెదవు॥ జో॥ రేపుమాపుననీవులేపల్లెయందు - గోపసతులకుముద్దు - గు
లికేటిపొందు - జూపుచునుసతతంబు సుఖములేవిందు - నేపుననుపల్లవులనేలి
లివియిందు॥ జో॥ చక్కదనముననీకుసరియెవరులేరు - మక్కువతోజెలులె
ల్లనురిగితిరిగెదరు - చక్కగూడేవతలుసందడించెదరు - మ్రొక్కిపొగడుచువా
రుముదముజెందెదరు॥ జోజో॥ *

వ॥ ఇటువలెవేడుకపడుచున్న గొల్లపల్లవాధరుల యుల్లంబురంజి
ల్లసందు డ్యుత్సాహంబున జెలంగుచుభూసురోత్తముల రావించినామకర
ణంబుజేయించి విప్రులకులక్షపాపిమొదవులదానమిచ్చి కనకనకభూషణాం
బరముల గృహులంజేసిపనిచి పరమహంసంబున సుఖంబుండెనని చెప్పినపని
సరిగ్గా న్నరేంద్రుండు శుగయోగీంద్రునితో నవ్వలికథావృత్తాంతం బేహని
యిడిగిని నతండుహనిచెప్పుచున్నాడు॥

ద్విపద.

నందునికులసతి నాలియశోద - కందపజనకునికంటినటంచు - నొక
వేళనుప్పొంగునుల్లంబులోన సకలంబుదామరచుజన్నిచ్చునపుడు - మనుజ
లీలలుదాచిమరచియాయంతి - యనుదినంబులువలెననుమానపడుచు - శిశువు
సుదలపోసిచిన్నినాయన్న - మిసిమిగాతొగ్గిలోమెల్లనిదించు - మనుచుముద్దా
డుచుననుమోదమునను - మెనరనుయ్యలనుంచియోయయ్యనీకు - జోలబాడె
దగ్గస్థజోకొట్టుమనుచు - జోలలుబాడినసొంపుతోసతడు - సదయుడైనిద్రిం
చుసరగమేల్కాంచు - సుదతులుబిలచినజూచునవ్వుచును - నీరితిబహుమా
యలింపులుమీరగేరుచుసతతంబుకేశవు॥ ఉండ - కంసునివంపునగతినరా
కాసి - సంతయింపగరానిచక్కనిరూపు - పనితయైచెలగుచువనుదేవసుతు
ని వసబూనితెగటాచిపరచివచ్చెదను - ననుచుపంతములాడియతివేగము
నను - మనుజవేషముబూనిమగువచందమున - బాలింతరాలని ప్రజలెల్లజూడ
పాలిండ్లగరళంబుపైటతోనడిచి - మనోనిజుట్టింపు మదవంతియనగదనులత

వాడంగదలిరాకుబో - వసయున్గిమిరియంపు వాసనలమర-బసపుసోకులవె
 ల్లివతముధరించి- పసినిచాయగ మేనబ్రభలుప్పట్టి- బసివిడ్డతల్లి గాభామాల
 లామితలకు వాసనకట్టతగ సంఘటించి- మొలక నవ్వుల మోముముద్దులుగులు
 క-పాపపు నాదయిత్యభామ మెల్ల గను-రేపల్లెపురిజొచ్చి రేవంతరాలు || ... *

వ || ఇటువలెవచ్చినభూతకిచ్చలమ్మువిధంబెటువలెను.

క || రక్క-సిరూపముడాచియు | ఒక్క-నియాముద్దగన్నచల్లోయను
 చుకొక్క-నవీధినిరాగా | నక్క-రగాగొల్ల పడతులందరుజూడె || ... *

అటతాళము.

నెత్తిమీదనుచల్ల చాసయి నెలతకమరా-నుదటను-బల్లిబొట్టునుకావి
 చుక్క-యూహుత్తి మెరయె || కుక్కుకనునవరంజియడ్డిగన్నపేరు సందిట-గు
 త్తనొతాయితలబంతులుగుత్తమునురె || చిత్తములురంజి జనులకు జెలుపు
 దోపా జూచుచు చిత్తిజునితేజునుచు నెంచిరిచితములను || *

వ || మరి న్నెటువలెను,

ఏకతాళము.

కాటుక రేఖలుకన్నుల బెళుకులునీటులుగులుకగ పాటలగంధి ముక్కు-
 ముంగరయుముత్త్యుకున్నలు | చెక్క-లతళుకులుచక్కె-రిబొమ్మా నీలపుగా
 జాలునిగిగ మెరయిగ | గాలియందియలుఘలుఘలువనగె | తమకపుచూ
 పులదిరుణులుజూచుచు | గమకముతోడనుఘనముగనడచె || *

త్రిభంగులు.

గిలుకు మెట్టెలరవళి మొరయ-గొప్ప-కులుకుకుచములు రెండునొరయ
 పలుకుపలుకుతే నెలొలుక - ముద్దు- కలికియనుదనువగలుకులుక | మోవితే
 నియవించు జెలువ-వంచి తావిగంధముభుగులుకొలుపదీవిమించినసొగసు నె
 రువ-లోచూడ - భావమునకుటిలంబుబరుప || వారచూపులవిటుపిడాయ
 వరుడు- కేరిశరములుపొంచివ్రేయ || మారుమలయుచువీధి వెంట- జెలుల
 తో-సారెసారెకునవ్వుకుంట || *

అప్పుడాకి పటపురక్క-నిచ్చల స్నేనటయెటువలెను.

జంపె.

చల్లచల్లయనుచుచల్ల స్నేవింతలుగ- బల్ల వాధరిజనులయల్లములుజె
 లగ || ఓచెల్లెసురలకునుయొప్పిదమునాచల్ల-నాచల్లగొనరా రెవాచెల్లెలా

రా॥ డెల్లుగాదేవతలుచల్లకొరకయిమున్ను- దల్లిడింపుచుగడలిదరువలేదట
రె॥పగడములకీచల్లపదియిత్తునీదిమిన్న-జగమెరింగినచల్ల చపాలాతలులా-రా
ముత్యములకీచల్లమూడేసిపట్టరే- అత్యంతమోదమునసంగనామణులు॥వజ్ర
ములకీచల్లవరుసతోనాల్లేసి - వజ్రదాల్చినసుధకువచ్చునిదిజోడు ॥ అనుచు
వీధుల వెంటనరచిచల్లవ్వుచును-జనెనునంచుండున్నసదనంబుజేరా॥ ... *

వ॥ అంతభూతకిమాయావి నొ దియైనందుని సగరుప్రవేశించితోల్ల
లోనున్న చిన్నిముద్దలబాలునింజూచి నిట్టూర్పులు నిగుడించుచు దనప్రతిష్ఠ
చెల్లించుకోగలననిచల్ల బానడించియచ్చటనున్నయశోదతోనేమనుచున్నది,
జంపె,

అక్క- నేబొరుగూరు తిక్కయెక్కినయటుల- చక్క-వచ్చిది నిటసుజల్లి
మ్ముక్క-గును॥చిక్కి-తినిచ్చటనుజేపెజన్నులపాలు-కిక్కి-రిసెనక్క-క్క-నిక్క-
మిదిమామ ॥ గ్రక్క-ననుజన్నిత్తు వెక్క-సములాడకుము- మక్క-వతోనిక్క-
డసెమధ్యాహ్నమాయె॥ ఒక్క-నిమిషంబయినవోయచ్చమాపాప- పక్క-
జేరుకచనులసాలె ద్రావు॥

అనిమటిన్నేమనుచున్నది.

అటతాళము.

చిన్నిముద్దలపాపకిచ్చెనజన్నుబాలు-నీవును-గన్నతల్లివిగానడిగెద
సన్నతాంగి॥నిన్నమొన్నటిబాలుడనుచును నెన్నినావో- నీమది-సన్నతాం
గిరొయరయనితడును వెన్నుడవ్వా ॥ నిన్ననన్నునుదెలియజూచునుదిన్నగా
ను-చినుమిపు-డన్నిమర్మములను నెరింగినయన్నయితడు॥ పిన్నప్రాయము
నాడెబిడ్డనుగన్నదాన మిక్కిలిచన్నుగవలనుబాలుచేపెనువన్నెలాడి॥...*

వ॥అంతయశోదకపటాశ్చరాలిమాటలువినిసహింపకయేమనుచున్నది.

కురువజంపె.

ఎవ్వతవెయోముద్దుగుమ్మనీవు- నిందేలవచ్చితివెకొమ్మతోట్టివద్దికీజే
రరాకు-మాబిడ్డ - చుట్టుతిరిగెదవేమెనీవుపలుకుపలుకుకుదేనెలొలుక-నిచట
గుటుకకుముపోచిన్నిచిలుక॥ రచ్చలేలనెశిశువుచెంత - నికను-ముచ్చటలుచా
లించుచెంత॥నాయమెంతువెపాపజాతీ - నీవు-మాయవాదివియేలనీతి-మొ
గవారువచ్చేరులేవే- నీతో- మొగమాటమికచాలుపోవే ॥ నీటుచూపకనీవు
మగువా-మాతో-మాటలాడకులెము,తగవా॥

వ॥ అనినవినిభూతకియేమనుచున్నది.

క॥ పాలిండ్లు చేసెయిండగ । బాలిచ్చెదశిశువుకనినబనిగాదనచు॥ బా
లింతరాలవిటువలె బాలించకవలుకదగు నెపడతులునవ్వ॥

మరి నేమనుచున్నది,

జం॥ పె,

ఓయన్న యిదిసీకు మాయమ్ము లయితోచ - నాయమ్ము గాదునా
పాయమ్ముజూడు ॥ కాయమ్ముతినగా నాయమ్మువడదాకె-తోయమ్ములివ్వ
వేమాయమ్మునీవు । దాయమ్ములాడుదముతరుణిసీమది మెచ్చ॥ నాయమ్ముగా
వచ్చి గేయమ్ముజేరె॥

మరి నేమనుచున్నది,

ఏకతాళము,

తోరపుచనుగవచుగ్గము వెడలెడి-జేరిమాడవేచెలియరొసేవు ॥ భారమా
రొమ్ముకు భారములాయెను - దూరమునడిచెడువారముగాము- నేరముగా
దీఘేరముజూడవే-క్రూరము సేయకవారిజగంధి - సారంబెరిగినసఖయ
పునీపుని-స్సారము చేయకువారిజనయనా॥

వ॥ అనినవినియశోదయేమనుచున్నది,

జం॥ పె.

ఇదియేమి పోరాయెమదిరాక్షి నాతోడు - బదరకుముచాలించుపది
వేలువచ్చు॥ అచరుబెచరును లేకవదిరెదపుపలుమారు - చచరురాలపుశి
శువునిమరచేపెదవు - కదియగంపునువచ్చుమదిరపానివినీవు - పదిరిదిగ్గున
నట్టెభ్రమశితిరిగెదవు *

అటతాళము.

ఒరులశిశువులనిప్పుటంచును నువిదనీపు-నూరక - పొరలినను సీకీయ
జూతురెపొమ్మువడిగ॥ సురులకైనను దేరియచ్చటచూడరాదు - సీవిక-మరులు
పునీనదానివలెనేకొరలెదేమి ॥ కురులువీడగవిరులుజారగగొప్పసీవు. వగ
చుచు-సిరులజెలగెడిశిశువునిప్పునివీరవలచు॥ *

వ॥ అనివినికపటవేషధారియశోదతో నేమనుచున్నది.

జం॥ పె.

గొల్లవారముమేము పల్లవాధరివినవే - చెల్లబో నామాటకల్లగా
దన్న॥ పల్లవులకెల్లమరివల్లభుడునీప్రియుడు - బల్లిదుండతడుమాయెల్లరకు

విభుడు॥ మొల్లిముగయాదపులవల్లి మీడొరతనము-చెల్లుబడియయ్యెనిక జెప్ప
నేమిటికి॥ ... *
వ॥ అనినకుటిలాశ్వురాలిమాటలకు మెయిమర చిన్మయశోదయుగో

పికలుభ్రమశియూ రకున్నసమయంబునభూతకితొట్టితచేరంబోయిమాయ
లువన్ని గోపాల శేఖరుని నెత్తు కొనిత నతోడ మీద నిడుకొని చన్నగు
డువనిచ్చినప్పుడెటువలెనుండెను॥

క॥జగములుకుక్షినినునిచినభగవంతుడుతానుచిన్నబాలునివలెనే వగలా
డితోడలమీదను-నగమానినయటులదొచెనాతికి వెగటయి॥

అప్పుడెటువలెనుండెను.

అటతాళము,

తొడలుమీదనుగొండవలెనేతోచెనెంతా - భూతకి - యొడలుమరచ
టుతానుబన్నినయమములెన్నె - వెడలవచ్చునువీనినెత్తు కవేగముననుని
ప్పుడు-అడవసాగెనుమెదలనీయకయచ్చెల్లి - బడలికయిదేహంబుచొక్కె
నుబాపగాడు - యీతడు-కడకబోకటుమాయబ న్నెనుగంసవయిరి॥

వ॥ అనుచుదలపోయుచున్నంతకపటనాటకసూత్రధారియయినశ్రీకృ
ష్ణుండాకొన్నశిశువుచందంబుననావురావు రనుచుస్తన్యపానంబు జేసెనట
యెటువలెను.

ప్రీపుట.

పాలకడలినిబవ్వలించిన పాలుమాలికలెల్లదీరను - బాలపాపడు విష
ముచన్నులపాలుద్రావె॥ ఫాలలోచనుడైనశంభుడుకాలకూటముమ్రొంగి
గళమున- నేలనిలిపెనటంచునప్పుచుగ్రోలెనతడు ॥ గాలిమేతలవైరినెక్కె
డిమూలచుంపకువిషముగలదే - యేలతెలియకవచ్చె రక్కసిచాలభ్రమశి॥
పాలువిషమనియెంచ కేమోనీలవణుకం డాటలాడుచు - బాలికామణిర
క్తమాంసపుపాలుద్రావె॥

వ॥ అప్పుడు భూతకి కపటమాయలుమానియప్పటి నిజరూపంబుతోగూ
లెనటయెటువలెను॥

అటతాళము.

చిటెకుపాటుకునులేక మ్రగ్గెనువిటుకురాడి - ధరపై - చటుకుననుబ
లుకొండవలెనేదైత్యురాలు మాయవేషంబెచటడాచెనొమాయలాడిదేహ
ము - మాయకరమెతోచె నపండుమానవులకు ॥ ఇతిరూపము గొలుసుగ

చుట్టెభ్రమశి-హాసని-గట్టిగానిదిదయ్యమనుచునుమిట్టిపడిరి. . . . *

వ॥ అప్పుడుగొల్ల లేమనుచున్నారు.

శ్రీ పుట.

దుష్టతనమునవచ్చియిచ్చటనిష్ఠురంబుటపలికెనిప్పుడు- నిష్టతోనీశిశువు
నెత్తెనుగప్పజీవి॥మాయబన్నుచున్నివంతలమరులుకొలిపెను నెవరెరుంగని-
కాయముననీశిశువు నెత్తుకగాసిపెట్టె॥ తెలియమైతిమిదీనితనుకులు తెలిసి
ముండినవీధిలోపల- నలియగొట్టటుపారవైతుమునాతియనక॥ *

వ॥ అంతయశోదభ్రమశి వికృతాకారమయియున్నరాక్షసింజూచి
వెరగుపడియప్పుడేమనుచున్నది.

ద్వీపద,

భూతకిగూలినబొగలియశోద - భీతిగొల్పున విడ్డనునెత్తి-నాయ
న్నవెరచితేననుగన్నతండ్రి - మాయచేమేనులుమరచిన్నయ్యెనిప్పుడుతెలి
సెనునీలాగుదీని-చొప్పెల్లకనుగొనజోద్యంబులాయె - ననియనివగచుచునతి
వెలుదాను- ననుమానమంతయునప్పుడుదీర - దేవుల్లకునుమొక్కి-దృష్టులు
సి - కావిబొట్టునుబెట్టికట్టుముల్ ముడిచి - రక్షరేకులుగట్టిరఘురామువే
రి-రక్షించుమనుచునురమణిపాక్షిఁంచె - బెరుగునన్నంబునుబిండిదీపంబు
సరుతుగాకుంభంబుకుడుములుండ్రాళ్లు - సరగనివ్యాళించినఫిహారవైచె
సంతటనానందుడఖిలయాదవులు - వింతలాయెనటంచువిస్త్రయంబంది - వే
మెవరతెంచివెలదిశరీర - మీగతిమన్ననుయిదియేమొయనుచు - గొండ
కైవడిధరగూలినదాని- దండియెమ్మలమేనదనరినదాని - కరుకుకోరలనొ
సగలిగినదాని - విరసంబుతనలోనవీడినదాని - కన్నులుబిలములగలిసొప్పు
నాని- చన్నులజిగివిగిసడలినదాని- బెడవనాలుకమించినేలాడుదాని- తొ
రినచేష్టలుదొలగినదాని - వికృతవేషంబులువెలసినదాని - ప్రకృతిస్వభా
సంబుబయలయినదాని- పాడుదోచెడుమోముపరువైనదాని - చూడజూడ
భీతిజూపెడుదాని- చూచిగొల్లులుకడుచోద్యంబునొంది - యీచిత్రమును
నెన్నడెరుగమటంచు-గొడ్డుండగిత్తులగొందికొంపోయి-దొడ్డురాకాసీదుం
లబెట్టి- దరికొల్పబీనుగుదగ్ధమానపుడు - సరిలేనినొకమహాజ్ఞులగానెగ
- పొగచుట్టుముట్టినభూనభోంతరము-అగరుగంధపుతావియమితమైతోచె
రసరభేచర సుముఖులందరును - నరుదందిచూడంగ నాశ్చర్యమునను -

దిక్కుల నెలయంగడివ్యతేజంబు - గ్రక్కునశ్రీకృష్ణుకాయమందడగె. ... *
 వ॥ అనినవినిపరిక్షిత్తుశుకయోగీంద్రునితోనేమనుచున్నాడు.

జం పె.

దురితాత్మరాలయన దుష్టదానవికిపుడు - గరిమెతోమోక్షంబుగ
 లుగనేమిటికి ॥ హరికివిద్యేషియైయరుదుగా విషమిడ్డ - కరిగమనకేరితిగలి
 గెమోక్షంబు॥ సిరివరునికథలెల్ల జెవులపండువులాయె - వరుసతోవినిపిం
 పువరమానితిలక॥ ... *
 వ॥ అనియడిగిననభిమన్యునందమనికివ్యాసనందనుండేమనుచున్నాడు.

శా॥ కామోత్కంఠతగోపికల్ భయమునకంసుండువైరక్రియా
 సావగ్రి శిశుపాలముఖ్యస్వపతుల్ సంబంధులైవృష్ణులు ॥ బ్రహ్మీర
 లుభక్తి నేమునిదెచక్రింగంటిమెల్లెనను । ద్రామధ్యానగరిష్టదైవహరిజెన

న్వచ్ఛుధాత్రీశ్వరా॥

సీ॥రాజేంద్రశ్రీహరిరచనలెల్లనుమీకువినుపింతుభక్తితోవీనులరరభూ
 తకిబోయినబొంగుచుగొల్లులు సంతోషముననున్న సమయమునను । నీవా
 తావినిచాలనీనునగంసుండు శకటదైత్యునిజూచిప్రకటితముగ । నావాడవై
 యుండినగుబాటుగాకుండబగదీపకాకున్ననుబంటుతనమె । యుపములన్నియు
 నీయందెయున్నవిపుడు । దానవాధిపత్రానుముదీనీపు । మందకడకేగిశౌరి
 నిమాయగాను । సరగుననుదెమ్మురాకున్నజంపిరమ్ము॥ ... *
 వ॥ అనియిట్లుకంసుండు చెప్పిననుప్పొంగికృష్ణుని దెచ్చెదననుచుబం

తంబులాడి బండిరూపంబుదాల్చి వచ్చెనటయెటువలెను॥ ... *

ప్రీ పు ట .

పాటిమీదనున్నదేవరకూటిమీదనుగలువరంబను - మాటసాహ్యమువ
 లెనెదైత్యుడుమమతతోడకొటివిద్యలునేతుననుచునుగుటిలబుద్ధులుమ
 ధినిదలచుచు- దాటిగానెకయుపముబన్నెనుదానవుండు॥ ఆటలాడెడుబిడ్డ
 వలెనేతేటగామరివీధిలోపల- మాటిమాటికిజిన్నబిడ్డలమరులుకొల్పె॥ చే
 టుదెలియకనందునింటికిజేరవచ్చెనుముద్దుకృష్ణుని - మీటుకొనికొంపోవదల
 చెనునీటుగాను ॥ చూటిగారానిచ్చితన్ననుమేటిబాలుడుమాయశకటము-
 వాటుబడిధరగూలిదైత్యుడువడిగజచ్చె॥ ... *
 వ॥ అప్పుడాశకటాసురని కళిబరంబు వికృతంబుగా బడియున్నవ

ల్లవులయుల్లంబులు యుల్లమనభయపడియున్నంతయశోదత త్రరవడుచుబా
లుని నెత్తికొనిహారతులుదీసి శిశువునకు జన్నిచ్చు చున్నంత గొల్లలు తెలసి
నంచునితోనేమనుచున్నారు॥

త్రైపుట.

బాలుడెక్కడబడియెక్కడబడినదయిత్తునిబలిమియెక్కడ - కూలె
నిదిగోచూడుధరపయి ఘోరశవము ॥ చిన్నబిడ్డలకలవియగు నేచెడుగెదయి
త్తునిగిటడంచను-వెన్నుడయిననుపోరగలడేవెరపులేకా ॥ అనుచుగొల్లలుపు
రమువెలువడి యసురశవమునునీడ్చి వైచియు వినుతిజేసిరి బాలునప్పుడు వే
ల్పులెల్లా ॥ ... *
వ॥ అటుతర్వాత తృణావర్తునిరావించినీవు రేపల్లెకుంజనియేమరించికృష్ణుని
దెచ్చునికంసుండుచెప్పినవాడుమా యోపాయంబునవచ్చెనటయెటువలెను॥

జంపె,

సుడిగాలివలెవచ్చివడిగకృష్ణునిగొంచు । జడియకెగసెనుదానుమడి
యుటకువడిగ ॥ బడిబడినినాకాశపథముజేరెనువాడు - కడువడిగకృష్ణుండు
వాడనులిమివయించె ॥ పడెనసురధరమీదమిడిగ్రుడ్లువెలికురికి - చెడిపోయి
తనమాయలడియాసలుడిగె ॥ ... *

వ॥ అంతగృష్ణుం డెప్పటివిధంబుననున్న యశోదయెత్తికొని దృష్టా
లుదీయించి ముద్దులాడుచున్న సమయంబున నందుండుశిశువుకుగింకరులవ
లనిభయంబుదొలగునటుల బ్రాహ్మణులరావించి పుణ్యాహ వాచనంబులు
చేయించి హోమవిధులుగావించి విప్రీరకు గోదానచయంబులిచ్చి భోజ
నంబులదృష్టులంగావించి సుఖంబుండెనంతగోపాలుండుదినదిన ప్రవర్ధమా
నుండయియుండియాటలకుజొచ్చెనటయెటువలెను॥ ... *

ఏకతాళము.

బొజ్జనుజగములుపొందుగగదలగ- గజ్జలుఘల్లనికడువడినాడె ॥ కల
కలనవ్వుచుగాంతులతోడను - జిలివిలిసుద్దులజెలువముజూపు ॥ గోపబా
లులనుగూడుకవేడుక - శ్రేపులమేపెనుగోవులచూపు ॥ గుసగుసవీధుల
గునియుచునడుచుచు - శిశువుల నెప్పుడు చేకొనిదిరుగు ॥ ఇరువురమువ్వు
రనింపునరన్నని - పరువులెత్తుమనిపందెముప్రేసు ॥ తల్లిదండ్రులకునుల్లము
రంజిల- గొల్లవాడలనుజెల్లుగనాడు ॥ ... *

వ॥ ఇవ్విధంబుననాటలాడుచున్నగృష్ణదేవుండెటువలెనుండెను.

జంపె॥ తను వెల్లినంటిననుధరణిపరాంగంబు - ననువుగామైబూదినల
మిన్నుండె॥ వరుసపాపటబొట్టు వరఫాలతలమునను - జరుకుకన్నయి
తోచెజూపరులకెల్ల॥ కంఠమాలికలోనిఘనసీలరత్నంబు - అంగటికుతుకను
కప్పమమరినన్నుండె॥ హారంబుచెలువంబుతీరై నయెమ్మెలయి - సారసా
క్షుండొప్పెశంకరునిమాడిక॥ *

వ॥ అష్టాదాకాశంబుననుండి దేవతులుకృష్ణదేవునిరూపంబుజూచి భ్ర
మసినిశ్చయింపలేకశివుండనుచు నేమనికొనియాడుచున్నారు॥

క॥ హరశంకరశివధూజఁటిపురహరకైలాసవాసభవనవిలాసా
శరణుశరణుచుమొక్కిరి॥ సురలందరుగుములుగూడిచోడ్చ్యంబగుటక॥ *

వ॥ ఇట్టిచిత్రంబులారులెరుంగక కపటనాటకుండాటలాడుచునొక
నాడుమన్నుతిసగాజూచి బలభద్రుండుయశోదతో మనకృష్ణుండు మన్ను
దినెననుచుజెప్పగా నాసఖిలలానుతనయునిచేరంబోయితనకరపల్లవంబులు
చాచితనయుని కేలుపట్టుకొనియేమనుచున్నది॥

జంపె॥ వెన్నపాలును నెయ్యివిరివిగాలేదనుచు-మన్నుభక్షింతురేమ
ముడాగురించి॥ అన్నసీవునుగూడియాటాడవలెగాని - యెన్నటికినిటువంటి
యేర్పాటువలదు॥ నిన్నుశంగోలచేనేదబ్బళింతునో - యన్నసొరిటుచూ
పుమవుగాకనిపుడు *

వ॥ అనితల్లినిజూచిమాయావాదిబిడ్డడుగడగడంవడకుచుగొట్టకుమ
నినోరుదెరచిననంచున్నవిచిత్రంబులు యశోదచూచెనటయెటువలెను॥

ఏ క తా శ ము.

చంద్రసూర్యులునుజలభులుగిరులును- నింద్రాదినిజఁరబృందహంచుం
డె॥ తరులునదులుమునితతిదానవులును - హరిహరబ్రహ్మలనచటనుగాం
చె॥ పక్షులున్మృగములుబహుజనవితతిని - గుక్షినిజగముల కుదురుగజూ
చె॥ ఆకాసమునుమరియవనియుబదునాల్గు- లోకములెల్లనులోగనుపించె॥

వ॥ ఇటువలెబాలునియుదరంబుననిండియున్న బ్రహ్మాండంబుజూచిభ
యపడికన్నులుమూసికొన్నతల్లినింజూచిమాయావాదిబిడ్డ డెప్పటి చందంబు
నగునియుచుబువ్వ బెట్టుమని పోరుబెట్టినమాయచేనన్నియుమరచి బిడ్డడాక
టజికై ననిపసిడి పల్లెరంబునగాగినపాలుబోసియోగిరంబు వేగిరంబుననిడ

భక్షించి బాలులతో గూడి యప్పటివలె నాటలాడుచున్నప్పుడెటువలెనుండెను॥

ద్వీపద.

ఒక నామశ్రీకృష్ణమల్లంబునందు - నకలంక చిత్తుడయి యాటలనలసి - వే
గమయి పరతేంచి వెన్నదెచ్చునిన - జాగుచేయుచుదగ్గి సరగరాకున్న - బాలు
గ్రామబాసపట్టిదోచినను - బాలెల్లి జిందిన బడతికోపమున - నదలించుచునువ
చ్చునన్న నిజాచి - వదరుచు గృష్ణండు పరువెత్తెనపుడు - ధీమసంబున సుతు దెచ్చె
దననుచు - భామవెంబడి నేగి పట్టుకోలేక - నిలునిలుబాలుడానీ వెండుబోకు - చ
లమేలయి టురమ్ము సాధింపవలదు - యనుచు బల్కగతల్లియల సెనటంచు - మన
మున జింతించి మాధవుడంత - మెల్ల నెపదములు మెళుకువనిడుచు - దల్లిడించెడు
రీతి దత్తరపడుచు - వాపోవు బిడ్డను వడిగదోడ్చెచ్చి - రాపులేలనటంచు రమణివే
గమున - దాగ్రుదెచ్చి యశోదతనయునిరోట - వేడుకతో గట్టి వెలదింపుచును
నింటిలో పలికే గనిట్టిట్టుచూచి - గట్టించి కృష్ణండు గ్రక్కునరోలు - జరిగించి మ
ద్దలసంచున దూరి - తరువుల బడనీ డ్చెధరణిపముగూల - ఫెళ ఫెళ ధ్వనుల టుబె
ట్టుగా మోయి - గళవళంబందిరికడుదిక్కులందు - అంత గంధర్వులు యానం
దమునను - సంతోషచిత్తులై శాపంబు దీరి - గోపాలుబాడగాంచి గొబ్బున మ్రొ
క్కి - మాపాలిదై వమామము నేలుస్వామి - వాసనార్చితపాదవారిజనేత్ర
భాసిలుమీపాదవక్తముల్ గంటి - గలిగిన భేదముల్ గ్రక్కునదోలగె - విలసిల్లె
మోదంబు వేడ్కలు పొంగ - ననుచును తింపుచు హరికి మ్రొక్కుచును - జనరి
నాకమునకు సంభ్రమంబెసగ॥ *

వ॥ అని నవిని శుకునితో రాజేమనుచున్నాడు.

జంపె,

వీరు మద్దలవలెను వెలసి యచ్చడనుంట - గారణంబదియేమి గంధర్వు
లకును ॥ ఈరహస్యము మాకు నెరిగింపునున్నచో - నారాజుతో ననియెనా
మానివరుడు ॥ నారదుండొక నాడు నారాయణుంగొల్వ - దారకము నెన్ను
చుదానవచ్చునపుడు ॥ కూరిమితొనిద్రును గూర్చుండి లేవకను - నూరకున్న
నుదపసియు గ్రకోపమున॥ ఓరిమద్దుల రీతినుండు మనిశపియించె - బోరోగిర
పుతపసియోరియనుచు॥ *

న॥ అప్పుడు గంధర్వులు భయభ్రాంతులయి నారదునకు సాష్టాంగ
దండప్రణామంబులూచరించి వేడికొన్న గరుణించి మావచనంబుల మోఘం

బులుగొవునమీరు భూలోకంబునమద్దులై యుండినగొన్ని దినంబులకు శోపిం
దుండునందునియింట నవతరించి బాలుండై తరువుల బెకలించునప్పుడు మీకు
శాపంబు దీరునని చనియెనంత వారలు మద్దులై యుండి రంత హరివలన శాపంబు
దీరి దివ్య విమాన రూఢులై భక్త వత్సలుండైన భగవంతుని భోగడుచు జనిరనిమ
రి నేమనుచు న్నాడు. ... *
 ౧॥ మాధవుండు పూని మాక్రమల బెకలించి వినియోగోదగోప బెలదులెల్ల బ
లువరించుచరిగి బాలుని గనుగొని కస్టు విడిచి తల్లి గారవ మనస॥ ... *

వ॥ అంతయోగోదనుతు నెత్తికొని ముద్దాడుచు జలకంబాచి భోజనంబి
డినభక్షించి యెప్పటివలె నాటలాడుచు గొల్ల వాడలజొచ్చి దుడుకులు చేసిన
వ్రేతలు చిన్ని ముద్దల కృష్ణుని నేమి యనజాలక వాడవాడల చెడుగులు గూడి వ
చ్చి యోగోదతో నేమనుచున్నారు.

క॥ ఓయన్న మీకు మారుడు । మాయిండ్లను పాలు పెరుగు మనినీడన్నా ।
పోయెడ మెక్కడికైనను । మాయన్నల సురభిలార మనినివే॥ ... *

వ॥ అని మఱి నేమనుచున్నది.

జంపె.

ఓశన్నువినవెమి కేశవుడు మాయిండ్ల । డాసి మెల్ల నెవెన్న బోసెనె
తొలుతా॥ మరి వెనక నందరిని మరపించి యిలుసొచ్చి - మురిపెమున పొద్దొ
గమరిపెగొందరికి॥ నొక యింటిలో జొచ్చి యొక యింటిలో నాడు- నొక యిం
ట బవళించు నొడ్డారమునను॥ ఒక వీధిలో జూడ మెక వీధిలో నుండు- నొక రితో
మాటాడు నొక రికడుజీను॥ ఒక రింటిలో వెన్న యొక రింట భోంచేయు- నొక
రికొక రికనివాదొక వేళ పెట్టె॥ ... *

ప క తా శ ము,

అన్నరొయ తనియె మ్మెలుచూచిన- సన్నతమా నాకొన్నరొవినవే-
ముద్దులుగుల-గనుద్దులు చెప్పుచు- మద్దియలతో మరి ప్రొద్దులుబుచ్చు॥ పు
వ్వుబోడులనురవ్వులు సేయుచు- నవ్వునుబువ్వులురువ్వుచు గేరు॥ ఇంత
వైఖరులనింతుల జేరను- గాంతుని మర్కపుక ధలవెయడుగు॥ చేలుతు ద్రిప్ప
చు మూతులు బొడుచుచు- నీతులు గాగొన్ని బూతులనడుపు॥ చీకటి ప్రొద్దు
నకేకలు వ్రేయుచు- మూకలు గూడిన ముదితల జేనకు॥ ... *

క॥ ఆడగజనీతనయుం డోడక పెరుగెల్ల ద్రాగి యొక్కించుకదా ।
గోడలి మూతిని బూసిన । గోడలు ముచ్చనుచు నత్తగొట్టెల తారగి॥ ... *

జం.పె.

ఇటువంటిదుడుకులకు నెవరయినోర్తురా - కటకటాయితగొన్నిక
లను వినుమవ్వు || మటుమాయకాడుమిమాధవుడు సతులతో - సటలుచేయుచు
దినముసాధించునవ్వు || గొల్లవానివలెగొల్లవాడలజేరి - చెల్లుబోదొరతన
ముచెల్లినటెయవ్వు - నిన్నరాతిరియొక తెనిమరబోవగజూచి - చిన్నిచన్నుల
మీదకోన్నలనునిచె || చెట్టబట్టుకమగడుగట్టిగాదాననుచునట్టెయొక
సతిరతినలయించెనవ్వు || ... *
ఏకతాళము.

మందగమన సేమందకుబోగను - గంచువలాడుచుబొందులుగోరె || చ
పలాక్షీ నేతయ్యనునుండగ - మంచివానివలెమంచంబెక్కె || అరమర లేకను
నతివరోయనుచును - గరములురెండునునురమునజేర్చె || బోయుడెచటికిని
బోయెనటంచును - న్యాయములాడుచు గేరుముజొచ్చె || ఆలునుమగడును
నలసినిద్రొంపగ - డేలునుబయబడదెంపునవచ్చె || మేమును వేడిన సేమనివలుక
పుపామును దెచ్చెదబదరకుమనియె || గబ్బిగుబ్బలలిగమకములనుచును - గొ
బ్బునగోరులునుబ్బుచునునిచె || చక్కెరమోవిదిచవిగలదాయని - చక్కగ
బంటునునొక్కటుజరిగె || ... *
గీ|| ఇంతియారీతిశ్రీకృష్ణుడేవురేగి | చెలులనందరిగుట్టులజెరచెనవు | త
రుణిమగవారువిన్ననుతప్పుగాదె | వినుమునీవిడ్డకరదలవంతలెల్ల || ... *
వ|| అనుచుగోపాలవిలాసంబుజెప్పిరటయెటువలెను -

జం.పె - పల్లవాధరియొక తెపసుపుబూయగజూచి - మెల్లి మెల్లి నెవచ్చి
లితాబోయె - సతివతులునిద్దరును సరసమాడెడువేళ - హితవుగానటుచే
రిరతిగతులదెలిపె - కంజముఖరచ్చునుచు సంజకడదాబిలిచి - మంజువాణు
లమననురంజిల్లిబలికె - దాపురముగా మెక్కతరుణిజలకంబాడ - వీపుదో
మెదననుచురాపాడెనితడు - వెన్నముద్దలుతానుసన్నగా మెక్కగా - స
న్నతాంగిరొయడుగమొడిసెనన్న - అట్లుచట్లునెట్టియట్లుపయిదాచగా
మెల్లికొయ్యను నెక్కిచట్టిడిసెనన్న - దేవుడెవ్వడుమీకు దెరవలారా
యికను - దేవుండ నేననుచుదెలియగాబలికె - మరుగుననుదానుండి పెరు
గుజిలికెడుసతిని - సరగదుడుకులుజేసిజరిగినాడన్న - అదరుబెదరునులే
కనిమరవోయెడుదాని - పదరిపైబడియట్టెబెదరించెనన్న || ... *
వ || అనిమటిన్నెచునుచున్నాడ,

త్రీ పు ట-

ఆరవారము చేసి సతులతో నల్ల పనులకుజొచ్చెనతడును - దారుమారులు సేయదొరలకుదగవె చెపుమా || పోరుచును నే వేళ సతులతో బొందుకోరెడి మేరగాదిది - వారిజాననయోర్వగా నెవ్వరికివశము || ఆరుదూరును జేసెనే యాయంబుజాతుడు సద్ద సేయక - కోరికను తాదీర్చుకొన్నను గొరతగాదు ||

వ|| అనియిటువలె గోపకాంతులు మొరలిడిన యశోదబలుకకయూరకున్న గోపమువచ్చి గోపిక లేమనుచున్నారు || *

త్రీ పు ట.

కోమలాంగిరొసీకుమారుని మోముగనియిటులూరకున్నను - మేమితనిడుకులకు సౌర్వమి కేమియనదో || మట్టిపట్టుకకట్టి వేతుముగట్టి గామరినీ దుపట్టిని-ర్బులెన్ని నుమానుమనుచునురమణి మేము || ఊరి కేవినపరెల సతులను గోరియుండు రెయెవ్వరయినను - వారిజాననమేరగాదిదిమీరినడువ || *

వ|| అనుచు గోపికలు కఠినవచనంబులాడినవారితో యశోదయేమనుచున్నది ||

జం పె,

చెల్లనోపనిబడ్డ కొల్లలాడెనటంచు - గొల్ల కాంతలుమీరుగొల్లు సేయుదురె-అంగనామణులారయంగల్గి బెట్టకను - సంగతిగజాడరే సఖులారమీరు - కపటమించుక లేనికలికికృష్ణునిమీద - జపలాతు లందరును నెపములెన్నుదురే ||

వ|| మఱి నేచునుచున్నది-

త్రీ పు ట.

చెక్కుమీరినపాలు గారును జక్కనయ్యను బెక్కు భంగుల - మిక్కిటంబుగదవ్వలెన్నెదరక్కజముగ - పోరెమీకును బ్రొద్దుజరుగదు సారసాతుడు జారుడునుచును - సారెసారెకునుడువవలదిక చేరిమీరు - ఏమియెరుగనివిన్నియన్నను గాముడంటే సామినవ్వడె - భూమిలోపలనిట్టి వింతలు బుట్టెనిపుడు - ఎన్నిదోషములున్న నై నను నితనిడుకుల నెన్నవచ్చునె - పిన్నతనమున జేయుపనుల విప్రియముగావే || *

వ|| అనియిట్లు పల్లవ కాంతలయల్లుంబురంజిల్లి వారల సరసోక్తులలాచించితాంబూలంబు లాసంగి ప్రియవిహిత వచనంబులదృపులం గావించి పొన్ననిపనిచిమూలదాగియున్న గూత గోపాల శేఖరుని నదర్శి ననంతనందుండు

బలరామకృష్ణులదూడలమేపుమని నియమించిన వారలు తమయూడుబాలు
రగూడిదూడలమేపిరటయెటువలెను॥

జం పె.

మచ్చికలనందరునుబచ్చికల పట్టెరిగి - హెచ్చులుగ మేపుచుండ్రీ
చ్చలుగనపుడు ॥ నీటివంకలకచుపునీటుగామరలించి - మాటిమాటికిగెరలి
యాటలాడుదురు ॥ పువ్వుగుత్తులుగోసిరువ్వుచునుగృష్ణుండు - నవ్వుచును
జివ్వరనియవ్వలికిదాటుక ॥ పోటినుడ్డులువెట్టి పోటిపోటియటంచు - మేటి
గామీటుదురుచాటించువేడ్క ॥ పుష్పచెండ్లనువింతపుట్టెరా యిదిచూడు
గొట్టెదనుగోలచేనెట్టెకొనిపరువక ॥ బిల్లగోటులెగరంగ ఘెల్లుననుబోగొ
ట్టి - కేళ్లరికిమలయించురుత్రుల్లుచునువేగక ॥ *

వ॥ మఱియునాటలాడెడుక్రమంబెటువలెను॥

ఏకతాళము.

దాగనబూచులులేగలమరువున- దోగుచుగొందరుదాగుమరచటకే॥
పిల్లదిండ్రునుగొల్లలపిల్లులు - చెల్లుగనువ్వులుమల్లడిగొనుచుక ॥ చిడుగుడు
లాడుచుజడిముడితోడను-విడబడి నెగడినదొడబడికడిమిక ॥ *

వ॥ ఇవ్విధంబున నాటలాడుచు గొన్నిదినంబులు దూడలు మేపుచు
న్నంత సెక్కినాడుబ్రహ్మదేవుండుకృష్ణునిమహిమంబు తెలియుటకు సంగ
డిగొల్ల బాలులదూడలను సెక్కిగుహలోదావియాబాలులకు దూడలపనా
కలిడవ్వలులేక యనువుపరచియున్నంతగృష్ణుండు పరమేష్ఠిపన్నినకవటంబు
తెలుసుకొని తానుబాలులరూపంబు దూడలరూపంబుదాల్చి విహరించెన
టయెటువలెను॥

జం పె. ఏయావుకేదూడనాయావుకడజేపక - బాయకదిమమతో
బావ్త్రాగెనపుడు ॥ యేబాలకేతల్లియాబాలకడనుండి - గోపాలశేఖరుడు
తాబాలుదాయెక ॥ మరులుకొనితముగన్నమమతలేతలపోసి- మరలకుండె
నుశౌరిమాయచేమనెను ॥ సంతతంబీరీతిసంతోషమునబొంగ - సంతలను
చునుగొల్లసతులుధేనువులు॥

వ॥ ఇటువలెనొక సంతత్యరంబు హరివిహరించినంబూచిబ్రహ్మతన
మనంబున నాశ్చర్యపడుచువచ్చి లీలావిసౌదండుయిన గోవిందునకువంద
నంబులూచరించి యనేకవిధంబులనువనించి తానుసంతత్యరంబుదాచినవల్ల

పబాలులముందర నునిచినమాధవుండునవ్వి చతురాననుని గరుణించి యతని పీడ్చొలిపితానెప్పటి భంగివతిఁపుచుండెనంతనంధులదావుల మేపంబనిచి నగోపకులగూడితానునునావులమే పెడుక్రమంబెటువలెను.

జంపె.

పెరుగు మీగడబువ్వ సరగచెచ్చునిమెక్కి - యరిగి యావులమే పమటిగెనాశేరి॥ మంచనావులబిలచెనందనందనుడపుడు-నందముగ వేర్వేర చంపిమమరగను॥ రాసాలకడలిరా-రాశీలగిరిరాతె - రాపసిడివిలుకరా-రా యించరావే॥ రాకించి పెరుందేవిరావెలయమేల్ మంగ - రాకనకవల్లి రా-రావెనాంచారు॥ రమ్మభారతిగారి రమ్మగోదావరి - రమ్మజాహ్నువి యమునరావెశ్రీలక్ష్మీ॥ రమ్మనమఁకృష్ణరమ్మ వేకావేరి-రమ్మబంగరుకొం నరాచందమామా - రాకల్పతనూరావె రావెచింతామణి - రాకామధేను వారావేభూదేవి॥ అనుచుబిలిచినవేల్పులాలకింపుచుమింట - తనుబొగడగ చువులనుదరలింఁచెనపుడు॥ ... *
 ౧॥ అంతగృహంబుపశువులమేపబనునవ్వుడెటువలెనుండెను॥

అటరాశిము.

పిల్లగ్రోవులకిరికిరిచ్చులుజుల్లులవర - సొగసున- బిల్లమెల్లనుబిగువు ధ స్త్రయునుగ్గనాలరె॥ తలనుజుట్టినపికిలిసింఁఁపు నుండమెరియ నుచుటనుఁ జెలయకస్తరి నామమేర్పడివేడు-లమరె॥ వరశురాముని వలెనెగొడ్డలి వసుసతోను-రాముడు - సరసముగభుజమందునిమిగొనిజూయెనపుడు॥ అల కిచువులవెంటసంగిటిబాలకులతో - జెలగుచు - మేలమాడుచునెవులందు నమేపదొడగె॥

౧॥ అప్పుడెటువలెనుండెను.

అధఃచంద్రికలు.

సెరులనుజూచుచునరులనుమేపు॥ కోసలగడచుచుగానలమేపు॥ యేయేయనుచునునేలలువాడు॥ సంగడిగొల్లల గొంగుడులూడును॥ తేనె లుఫలములు తెచ్చునిపిలుచు॥ జూడరబోవుచునీడలనిలుచు॥ ... *

౧॥ ఇటువలెపశువులమేపుచు నచ్చటశృంగారంబు దెన్నెరటయె టువలెను॥

జంపె.

పొన్నగన్నలుపుగ్నయున్నతిముల మిన్ననన్నన్నయింబగునెన్నవశమా

నా || వెలగలిచ్చటచాలవెలసెదముబలగముల - జెలగిఫలములుగలిగిచెలువ
ములుమెరయన్ || పససలీకోసలోనెననియన్నదిగదిసి - మనసుదనిసెనటం
చుమాధవుడుచూచున్ || చూతములగుంపులివిచూడవేడుకలాయె-చూతమని
గొల్లలతోసొంపుగానరుగున్ || పొగడలీగిరిచెంతనెగనువేడుకతోను - బొగ
డవగునీతరులపొందికలుహనము|| ... *
వ|| అనుచుపశువులమేపుచువనశృంగారంబులువర్షింపుచున్నకౌరివి

లాసంబు చూచియచ్చటగోనలలోవిహరించుకిన్నెరాంగనలేలలు బాడిరట
యెటువలెను||

యేలలు

చావనలలెనేయిందులాడీ - వీపునుభవిమోపుమోసి - కాపువలెనే
భూమినున్నెను - గోపాలబాల - రాపులాడవెడలివచ్చెను || అబ్బురము
గాబలిసినదిగిగబ్బిరాచగములదెప్పి - యబ్బుచునుగడలిగట్టెను - గోపా
లబాల - అబ్బురముగానవృతమొసగెను || మాయదారి భూతకిని - మా
యజేసిబండ్లిని - గాయకముననుడిగాలిని - గోపాలబాల - రోయుచును
సులిమివయిచెను|| ముద్దుగులుకత్తిరోట - వద్దలాడిబంధించంగ- ముద్దులను
గెండించెదవు - గోపాలబాల - సుద్దులాడజేలులబలచెన - గొల్లవాడతె
ల్లబొచ్చి కొల్లకాడయివెన్నమెక్కి-మెల్లమెల్లచెలులనేచెను-గోపాలబాల -
వెల్లవులభాగ్యమెట్టివో - హింసపరులనడచిపరమ - హంసులయిన మును
లబ్రోవి - హంసగమనముమిమ్ముబొగడగ - గోపాలబాల - కంసుమన
హర్మ్యశ్యమగుటరుచే|| ... *
వ|| అనియిటు పొగడినకిన్నెరకన్నెయలనుదహకరుణాకటాక్షవీక్ష

ణంబులచ్చప్రెలంజేసి రామకృష్ణులుగోపాలమలాపులమరల్పుకొని సాయం
కాలంబునమందనువచ్చెడుక్రిమంబెటువలెను||

త్రేపుట,

పాదపులోపలబాలుచేసిన మొదపుల్లెనుమోరలెత్తుక - కదిలెలే
గలదలవిహున్నునికచుపులపుడు - బింకముగగాల్ద్రవ్విరంజెలు ఘెళ్లుగా
మోయించునుద్దలె - వంకజూచినబర్వతంబులవలెనదోపన్ || జిట్టుజిట్టు
ననన్తులెత్తుక గుట్టుములవలెదుముకుకోడెలు - నన్తుగుట్టులనడిచెగడు పులన
డుహనపుడు||

వ || అట్టికడుపులమమందకు దెచ్చి పాలుపిండుచు నిట్లుదినదినంబును
 వింతులుగులుకుచు నాపుల మేపుచున్న రామకృష్ణులు ప్రలంబతృణావర్తబకధే
 నుకకాళి మొదలయిన రాక్షసులసంహరించి చెలంగుచు నెక్కరాడు ప్రౌఢు
 నమేల్కొంది పాలుపిండి సద్దులుగుడిచి కృష్ణుండొక్కరుండుగోపాలులగూడి
 కొన్ని పశువుల మేపుటకుగదలి వేణువులూచుచు కొమ్ములు పూరింపుచు గేకలు
 ప్రేయచుగొంగడు లేగరవయిచుచు సరసంబులాడుచు జనికానలధేనుగణం
 బుల మేపుచున్న మార్గంబుదప్పి కాళింగుని మడుపునకుబోవుచున్నంత గడుపు
 లకడ్డంబునిలిచి హరితో వల్లపు లేమనుచున్నారు ||

జం పె.

కాళింగుడనువాడు కాకోదరాధిపుడు - బాళిచేసిందుడి భామలను
 గూడి || తాళిమించుక లేక తనమవిషవహ్నులను - గూళుడయి జీవులను గూలంగ
 జూచుట || వ్యాళములు తనుగొల్పవర్గజీవయిచట - వేళవేళలయందు విహ
 రింపుచుండుట || *

అట తాళము.

పక్షిజాతులు విడిచి నేనీ యుభయమూను - వ్యగములు అక్షణంబేమడియు
 సుడిబడియచటికి గెట || మంటలెగయగవిషము గ్రక్కుచు మడుపులాస - నుం
 డును - జంటబాయకి చెలులు గాసును సంతతంబు || దేవదానవులైన జేరరు తెలి
 వితోడ నచటికి - జావునిజమనియెంచి యేగరు చాల వెరచి ||

ప్రిపుట.

గాలివిసరినమనుజువరులును గాసి చెందియు మూర్ఛవోచురు - కాలకూట
 మనైనమించినగరళమయ్య || మేము వెరుతుమునిక్కామచటికి రాము మేపులు
 లే వెపశులవ - తామసింపక రన్గుటంచును దరువులిడిన || వరచిగొల్లు విష్ణుదేవు
 నివేయివిధముల వేడికొన్నను సుకుసేయికి యిట్టులనియెను సాహసమున ||

జం పె,

విసుడుగోపకులారా వినుడు నేనుండంగ - బెనుబాములెన్నెనబెనచి
 వయిచెడును || ఘనవహ్నులే తేరగబళించి మ్రింగెదను - పనిబూనివిషమయిన
 బట్టి మ్రింగెదను || అనుమానమేలమిరాలకడుపుల జేరి - వెనకనుండుడటంచు
 వేగతానరిగె || అలసాగరమురీతి నలునుడులునుగలిగి - బలు ఘోరమగుమ
 డువుపరికించెనతడు ||

వ || అప్పుడాహరియెటువలెనుండెను.

ద్విపద.

అయ్యెడలేకృష్ణుడామడుపులార - జయ్యనమముకగా సమకట్టియ
పుడు. విల్లగోవియు నెమలిపింభమటుంచి - చల్లడంబునుదట్టిచక్క - గాగట్టి-
దగ్గర నెకపొన్నతరువుపై నెక్కి - యగ్గలంబుగమించియతిసాహసమున - జ
ట్టిరితినిజగజట్టియైనిలిచి - యట్టిబ్రహ్మాండకనపుడటుకదిసి - కూకటిముడిజార
కుప్పించియెగసి - తూకువనీటిలోదుమికెనాక్షణమె - అప్పుడుఘూణఃస్థానం
బుధిరీతి-నప్పుడు బిందువులకసంబంటె - గుదిగొన్నధ్వనులచేగూర్చరాజ
డగె - గదలిభూతలమెల్ల గడగడవడకె - ఘమఘమార్పటిచేత గులిగిరులద
రెన-మితమయిమందరంబధిలోదిరుగు - చందానకృష్ణుండుసాహసంబొప్ప-
పొందుగానిదుచుజూరలుచుగెరలి-యామహారభసంబుహల్లకల్లల-మామ
హారవమునకమరులుబెదర - సోమకుకొరకుగాజొచ్చివారధిని - భీమవిక్రమ
కేలిబెళుకులునూపు - మచ్చంబుకైవడిమచ్చరంబునను - నచ్చట మడుగు
లోహరియుండెనంత॥ ... *
వ॥ అంతమందలోదునిముత్తంబులుపుట్టినబొడగనినందయశోదాదులు
గోపగోపికాజనంబులు గుంపులుగూడి బతిరాముడు వెంటరానందరు మడు
గుజేరవచ్చి కృష్ణుండు మడుపులో దుమికిన వృత్తాంతంబువిని గోపికలేమ
నుచున్నారు. *

ప్రీతి పుట.

అట్లులెత్తుక సరవసాగెను నుట్టునుట్టనియాలకదుపులు - డెక్కికొలి
పెనువిగుడునందని కుట్టనిన్ను ॥ ఈమిజోడైయున్నగొల్లలుకూడమమికెద
మనుచుమరిమీ - జూడవెమకుచువచ్చిరిదిగోమాడవయ్యా ॥ తల్లిపండ్రులుబ
లుడుతక్కి - న గొల్లలెల్లను సరలివచ్చిరి - యల్లములురంబిల్లరావేయుల్లస
మున ॥ పంచవాయిగన్న చక్కనిమంచిరూపనివనుచుసతతం - బెంచిమో
హముపెందియింటిమిపింభజూట॥ *

వ॥ అంతయశోదవగచుచు నేమనుచున్నది.

అటతాళము.

నిన్నునిమిషముగానకున్నను సీరజాక్షౌ - యుగములు యెన్నియా
యెనె తెలియ రాదేన్నికృష్ణా ॥ వెన్నడునుచును నమ్మియుంటిమి - స
న్నతాంగా - నిన్నును - నెన్నిభవముల నెన్నదరమా నెన్నటికిని ॥ మున్ను

మోదిన సోము ఫలమున నొప్పుగంటి - జక్కని - యన్నరావే నొన్నజూచె
ధగన్నతంఁద్రీ॥ *

శ్రీ పుట.

నీవుబుట్టినది నముమంచిది నీరజాసనుడాది వేల్పులు - దేవశతవక్షాంబు
లాయపు తేజర్ణి॥ అనుచు నద్వినమునను బలికిరియమరులెల్లను బ్రతినలాడు
చు - ననువు గాకనుదప్పునటరాయబ్జనాభా॥ దినదినంబును నిన్నజూచుచు
దీనుకాలంబుండవలెనని - మనమునను దీవించు నెప్పుడు మమతతోడ॥ చి
న్నపామ్రమువాడెవేళలు వెన్నదొంగిలెనచుచు జెప్పగ - నన్నివినుచును
నున్నవిధముననున్నవేమో॥ *

అటతాళము.

అడవులందున నాలపేపను ననిపిరనుచు - మడుపున- డడపుమాసలెన
ననుచునీమదిదలచినాఁచె॥ రోటగట్టెనటంచునీమదిరోషమునను నిప్పుడునీటి
లోపలగాగియుండనునీకుదగున॥ మున్నది నెననియన్ననుడివినమచ్చరమును-
లవియు నున్నవిధమునదోచుచున్నదియూహజేయు॥ *

వ॥ గోపకాంతలజూచియకోదయేమనుచున్నది.

శ్రీ పుట.

అవ్వరావేమివ్వబెట్టుటకనుచుబిలిచినముద్దుకృష్ణుడు - రవ్వలకుదామ
డువులోపలరవ్వలనెఁగొండ్చులారాపిలువరమ్మాకోరికృష్ణునిరచ్చుటంచు
ను- మిచ్చుగానకడాగినాడోమడువులోన॥ ఏమిసేయమభామలారాపా
ముగాడిమియనుచు జెప్పిరి - తామసించియరాడువెడలియజేమొక్క॥

ఎ॥ మఱి నేమనుచున్నది.

అటతాళము.

అచ్చురచ్చునిపిలువవేమిరయంబుజూతొ - ముద్దుల - నుచ్చులొమాటా
డవేమిరకోమలాంగా॥ బలుకుసారెకు హెచ్చురించినబాగుగాను - నన్న
తో-బలుకరాదని యూరకుండుట ప్రతినగలదో॥ గోపకాంతలు గొల్లలె
ల్లనుగోరినను- జీరిన- రాపులేలను వెడలిరాగదెరాజవదనా॥నిడుచుభుజగం

బున్నునుచునునీవెరింగి-యిచ్చట-మధువులోపలనుండతగునామందవిడిచి॥

వ॥అంతయ్యశోదయెటువలెనుండెను.

త్రీపుట.

కొడుకరమ్మనిపిలుపుపిలిచినసోయటంచునుబలుకకుండిన- చుడుకు
తనముననీటిలోపలచుముకజూచుక ॥ సురలవేడుచునుస్సరనుచును సోలి
ధరపయి నెరిగెనూరకె - పెరలిపారలియుబలువరించునుబొలతియపుడు ॥
లేగబాసిన మొదపురీతినిలేచియరువగసాగెవెన్నడు - దోగిరాడనిగొప్పయె
లుగునవోయజూక్షి॥ *

వ॥అంతనంచుండేమనుచున్నాడు,

అటతాళము.

ఏరినీసరి వచ్చు వారలుకొరిచూడ-మారుని-గేరుచక్కనికూపుగలినవారి
జూతొ॥దేవుడనుచును నెంచిచూతుము తెలివిగాను - నెప్పుడునీవునిక్కని
నెంచిచూతుమునిక్కముగను॥మందటావులసకలసంపదమహిమలై- నీవయి-
యిందువెలయును నీవువెలయుముపొందుగాను॥ *

వ॥మరిన్నేమనుచున్నాడు,

త్రీపుట.

దారిగాదనిగొల్ల బాలురుచేరిచెప్పినవినికియిచటికి-నిూరివత్తురెఘా
రవిషసుని పేరువినియక ॥ పూరినీరునులేచుపొలమునభూరివనదుర్గంబులం
చున-క్రూరభుజముచేరవత్తురెక్కన్లక్కన్ల॥ *

వ॥ఇట్లువగచుచుసమీపంబుననున్నహలధరునింజూచియేమనుచున్నాడు॥

జంపె.

వగవానివలెనీవుతెగువతోజూచుచును - వగువకిట్లువలెనుండవగు నె
బలరామా ॥ తగినీకుడుమ్మడనిమిగులబగములువొగడ- నెగడియూపాముచె
నగుపదునెచ్చెమా ॥ వగగులుకునీచాలనగు మోముజూచినను - బెగడొందు
గాకతానగుడేలవడును॥ *

వ॥అనివగచుకొండ్రంజూచిబలభద్రుండేమనుచున్నాడు.

అటతాళము.

లయ్యయిటువలె వగువనేటికినెయ్యమునను భూటికిజయ్యననుబ

న్నిచ్చిబ్రతికెనెగయ్యళించి || వెయ్యఫలుకులవేలశకటము విరుగగాను - ద
 న్నెను-నయ్యయోమృతిబొందెదనుజుడు కుయ్యకిపుడు||దయ్యమైనుడిగాలి
 యెత్తుకకయ్యమియ్య - మింటను - నొయ్యరముతోనులిమివై చెనున
 య్యయితడు|| ... *
 వ||మఱిన్నేమనుచున్నాడు||

ఏకతాళము.

పాముపామనియెడు పామరమేటికి- బాములబెట్టెడిసామియనిత
 డు | విషము విషమటని వెరిచెదలేటికి - విషగళ ధరునకువిషములుగలవే||
 ధాటిగవారధిమేటిగనీదెను- నీటికివెరువనీకేటికదండ్రీ||వెడలివచ్చునికవేగ
 మెక్కుస్థం-డడలకుజనుచునుహలధరుడనియె|| ... *

వ || అంతయశోదాచులు గోపగోపికాజనంబులు హరిరాకకెదురుచూ
 చుచునుండిరంతగృష్ణదేవుండామడుపులోనీదులాడుచుండెనటయెటువలెను

ద్విపద.

అంతనామాధవుండామడుగులోన - సంతసంబుననీళ్లుచల్లుచురాగ-
 గులుకుచు బెళుకుచుగొంకకయతడు- జలములతిరిగెడుచప్పుడాలించి - విని
 యుగాళియుమాహావిస్మయంబొదవ - దనమదిలోన్లుదలపోయదొడగె-
 దేవదానవులైనదృష్టింపరాని - యీవనంబిటుచొచ్చె నెవ్వడటంచు - గో
 పంబుదీపింపగోరలుదీటి - పాపరేడప్పుడు పరువునవచ్చి - పన్నగ పతిమీద
 బండిన వాడు - కన్ననవిలుకాని గన్నవాడనుచు - గారవంబుననెటుంగక
 చంపెదనుచు- భావంబులోపలబగయు రెట్టింప- వెగటున బరదెంచి వెన్ను
 నిగరచి - సొగలువంటలులేవభోరునవిషము - గ్రక్కుచురేన్నెగాటులుం
 చినను గ్రక్కున గృష్ణుండు గాళింగు నెదిరి - పట్టితోసిన బొక పటురో
 వమునను - జుట్టుకయొడలెల్లునుడిబడజేయ - గాయంబుహరిజంపకల్లల్లవి
 డిచి - పోయినవెరగంచుభుజగవల్లభుని - నడుగునజిక్కి యునటుపడవైచి
 పడిగలపై నెక్కి-పదతాడనముల - నలినలిగాద్రొక్కినవ్వుచుగెరలి - తలల
 పైగృష్ణుండుతాండవమాడే||

వ|| అప్పుడుగోపకులచక్రవర్తి సుపేములకుచక్రవర్తిశిరములపై
 నెక్కినాట్యంబునలిపెనటయెటువలెను||

అ క తా శ ము

కేరుచునవ్వుచు గేకలువేయుచు-బేరెముబారుచుబెంపుతోనాడెన్||
 ఖేతులుద్రిప్పుచుజెలగుచుమురియుచు - బాతరలాడెడువద్దతినాడెన్ || కూ
 ళుండితడనికొద్ది నవిడువక తాళముదవ్వుక తరుచుగనాడెన్ || ధిక్కు-ధిక్కు-తోం
 ధిమికిటయనుచును- ధక్కు-ధిక్కు-మనిదరువుతోనాడెన్ || పాటలుబాడుచు
 నీటులుగులుకుచు- గాటలుగలదనికడువడినాడెన్ || లోకములెల్లనులోగను
 దేవుడు- జోకతోఘటిపైసొంపుగనాడెన్ || సురసతులందరువరసతోమింట
 ను- విరులుగురియదా వేడుకనాడెన్ || పురములుమూడునుబారిగొనిశంభు
 డు- అరుచుగదాండవమాడినభంగిన్ || కడువడిబదములుఘట్టిన సేయగనుడి
 వడిభుజగమువడి సెడెనపుడున్ || *

వ|| మఱి న్నెటువలెనుండెను.

అ ట తా శ ము

నిత్యనిమలమానివరులను నెనరుతోడ- బ్రోచిన- సత్యసంధుడుభోగిఫ
 ణముల నెక్కియాడెన్ || నాటముగనీపాముతలపైసీటుగాను- గృష్ణుడు- ఆట
 లాడుచుబాటపాడుచునీటుచూపెన్ || పుట్టుగిట్టును లేకజగములుపొట్టినిడినదే
 వుని- నెట్టుమోసెనెత్తిమీదనుబుట్టుభోగి || అనుచుబొగడుచుగృష్ణదేవుని
 యాటజూచి- దివిజూలు- వినుతిజేసిరిగుములుగూడుక వేడ్క-మీరన్ || *

వ || ఇటువలెదేవతులుపొగడుచున్న శబ్దంబులాలకించి జగధీశ్వరుండని
 తలంచికాళింగునిభార్యలయిన నాగకన్యలచ్చటికివచ్చితమ పురుషుని శిరస్సు
 లమీదగేళిసలుపుచున్న పరమేశ్వరుని బొడగని వందనంబు లాచరించి యే
 మనుచున్నారు || *

క|| ఓదేవత్వత్ప్రభావము । లేదేవుండెరుగుగాననితులనేలన్ । మీ
 దయచేబాలింపుము । వేదప్రియవేదవేద్యవిశ్వేశహరి|| *

వ|| అనిపొగడిమరి నేమనుచున్నారు-

క|| పరిపరివిధములనాట్యము| మరిమరినాడంగనురగమానినులపుడా| సి
 రివరునియెమరనిలిచియు| హరిహరిశరణుచు మొక్కిరింగనలంతన్ || *

వ|| అప్పుడు చేతులు మోడ్చి పాదపూజలుచేసి చాలపాపనితో నేమనుచున్నారు

జంపె,

మిమ్ముడెలియక హుమ్మహుమ్మనుచునె దిరించి - యెమ్ములన్నియు

విరిగిసొమ్మసిలెనయ్యా॥ దొమ్మిపాములుదిశముకమ్మితనుగొలువంగ- దిన్న
రీడై యొడలు తెలియగ నెయ్యం డె॥ ఇమ్ముమాక భయంబులిమ్ము వేగమెనీవు-
తెమ్ము మీదయమదినినమ్మితిమిచూడు..... *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

జంపె,

తొలుతపరువులై నదొంగయీతడుగాడు - మలసి మోచుటకితడుమం
దరముగాడు ॥ ఇలచుట్టుకొనిపోవనితడుదై త్యుడుగాడు - తలగశిశువును నే
చదనుజుండుగాడు ॥ బలిమినిం ద్రునిదొలబలిగాడుతలపోయ- నలవేయుహ
స్తములయతడుగాడితడు॥ తలలుపదిగలయట్టిదానవేశుడుగాడు - అలయం
చుపడిగాలియతిగాడు తెలియ॥ *

గీ ॥ వింతవాడాది వేషునివెన్నదన్ని । పుట్టెజగములెరుంగనీభోగివరు
డు । ఇంతకోపముమీ కేల ఇతనిమీద । దప్పలున్నను సైచుముదానవారి॥

జంపె,

అయ్యమీ వహిమంబు లపుడె తెలిసిననితడు - చయ్యనను మీపాదజల
జములెగొలుచు॥ ఇయ్యెడలనభయంబులిచ్చిరక్షించితే- వెయ్యిభంగులమి
మ్మువినితిజేసెదము ॥ నెయ్యమునమనవిని నెనరుతోగరుణించి- తొయ్యలులు
మామాటతోయ్యకుముపూని॥ *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

క॥ తలలెల్ల నలసిపోయెను । బలపలకన్నీరుదొరుగబడలికదోడె॥ బలము
డిగిమూఁఁగమునిగెను । జలమేలనుబోవుమికనుసరసిజనాభా॥ ... *

వ॥ అనుచుగాళింగునిభార్యలు తమపైయ్యెదకొంగులొగ్గి భక్తవత్సలం
డయినజనార్ధనునితో నేమనుచున్నారు॥ *

జంపె.

పురుషభిక్షుము బెట్టెపురుషోత్తమాయాది - పురుషుండవటుగానబు
ణ్యంబునీకు॥ పరహింసపాపమనిపలుకుదురుభువిలోన - భరహింసపరు
డనీబలుపాపజాతి॥ పరులకును నుపకారపదముమీమది నెంచి పరుడనకయీ
కాళి బంటుగా నేలు॥ *

వ॥ అనిమటి నేమనుచున్నారు.

జంపె- మారమణుసాణములుమారమణరక్షించు- మారుపలుకకుము
ముమ్మారుకన్నయ్య॥ సారసాక్షులుమిమ్ముసారెసారెకువేడ- స్వారస్యరచన

లేచాలమదిననుచును || కోరినను వేడితిమికోరికలనొనగూర్చు - కూరిమితో
ముముబ్రోవుగోపాలయిపుడు|| *

అటతాళము.

స్రేమతోడనుమాకునిచ్చటబెండ్లి సేయ-నాధుని-నేమముననియమం
పుమితనిసీరజాత్రా||పిన్ననాడాడినదిపెండ్లేసన్నతాంగా-యిప్పుడు-చెన్న
గామముబెండ్లి సేయుముచిన్నికృష్ణ||సీవుజేసినపెండ్లిభద్రముసీరజాత్ర-తల
వగ- గావబ్రోవవగర్తవీవేకరుణతోడ|| *

గీ||మమ్ముబెండ్లి సేయుమాప్రాణవల్లభ||ప్రాణమిచ్చికాపుభక్తవర
దాసీవుజేయుపెండ్లినిత్యంబుభద్రంబుపిన్ననాటిపెండ్లి పెండ్లిగాదు|| ... *

వ||అనియిట్లుపన్నగాంగనలు వేడుకొన్నయాపన్నశరణ్యుండయినజగ
ధీశ్వరుండాటలుచాలించి డిగ్గి వారలంజూచితనకరుణామృతరసంబులువార
లపయిజిలుక సేమనుచున్నాడు||

జంపె.

అంగనామణులార యభయమిచ్చితినిపుడు - పొంగుచును గాళింగ
భుజగాధిపతికి||సంగతిగమివిభుడుసంతోషముననుండు- భంగమెన్నడులేని
బహుభోగములను|| అంగజునిజనకుడపుడానతిచ్చినవినియు-మంగళప్రదమును
చుమదిసంతసెలిరి|| *

వ|| అప్పుడాయురగభామినులుహరియానతిచ్చినమధురవాక్యంబులు
తనప్రియునకుండెలిసినతండునొగిలిన మేనునునలసినతలునుజక్క- గానల
రించుకొనియితండువిష్ణు దేవుండనితనమనంబుననిచ్చి యించిగోవిందునిచర
ణారవిందంబులకు వందనంబులూచిరించిముకుళితకరక ములుండయియేమనివి
నుతింపుచున్నాడు|| *

ద్విపద-

జయజయసర్వేశజయభవనాశ-జయజయలక్ష్మీశజయదయిత్యనాశ-
జయజయసురరక్షజయమానిపక్ష - జయజయరిపుశిక్షజయజగద్రక్ష - కుక్షిని
జగములు కుమరుగానిలిపి - రక్షించగలయట్టిరాజపునీవె - యింద్రియంబు
లయంచునిరవుగానుండి - యింద్రియంబులపోకకిష్టంబునీవె - యరుదుగాద
త్వంబులందులనిలిచి - తురమాతురమునకుసంధివినీవె - పిండాండనడుమనబిం
దువయియుండి-యండపిండంబులకధిపతివీవె- నాదుబిందునుగళొనాణ్యంబు

నీవె- వేదాంతమయుడయినవిభుడవునీవె- పుట్టింపరక్షింపబోడవడగింప- గట్టి
 గాబ్రవ్విండ్లకర్తవునీవె - యిన్నిచిశ్రంబులు నెరుగనియటుల పన్నినసూత్రం
 బుబ్రవ్విమలయిన- దెలియంగనేర్తురెదేవదేవేశ- విలసిల్లినీక్షీర్తివినుతులుసే
 య- నేనేరబొగడంగనీరజనాభ- జ్ఞానిగానునజ్ఞానినినేను - మలయుచునే
 వేశమదిలోననుంచు - సలలితంబుగభక్త జనములయందు - వదలకవర్తిం
 చువయిభవలీల - సదమలాచారంబుసాధింపవశమె - యటుగాననేనెంత
 యపరాధిపుడు- కటకటానీమాయగానలేనయితి - రక్షించురక్షించురాజీవ
 నయన- పక్షివాహననిన్ను బ్రణుతింపగలిగె-దయజూడుమికనయినదాసునిన
 న్ను - భయనివారణముగా బలుకవేసివు - అనియనిప్రార్థించి యహివల్ల
 భుండు- వినయంబుతోడనువిష్ణుదేవునకు - మ్రొక్కి-నగరుణించి మోధంబు
 తోడ - జిక్కి-తివాదయనిచిరునవ్వునవ్వి - లెచ్చనిసెలవిచ్చి లియ్యంబుతోడ-
 నమ్ముమింకనునీవునావాడవయితి - శుభముహూర్తంబిట్లు శోభనమయిన-
 నభయమిచ్చితిసీకునమరుల వ్రెగడ - మనముననికనీవుమరువకుమమ్ము-ననియు
 టుశ్రీహరియహిరాజుకనియె॥ ... *
 జంపె.

ఉరగవల్లభయికను సొడకుముభయమేల - సరగమెచ్చితిసీవు స
 న్నుతులుసేయు॥తిరుగుమెచ్చటనేనదిగులెల్లదిగనాడి - యరుగుమిచ్చటు
 బాసియవ్వలికిసీవు ॥ పరగలెల్లప్పుడుభక్తితోమముగొల్పి - మరిగిసుజ్ఞాని
 వయిమనుమికనునీవు॥ ... *
 వ॥అనియానతిచ్చినవాక్యంబులకుసంతసించికాళింగుడేమనుచున్నాడు॥

జంపె.

ఓదేవమీయాజ్ఞానుల్లంబు రంజిల్ల - నాచువిన్నప మొకటి నలినా
 త్నవినుము ॥ వాచుచేగరుడుండువయిరమెమదినుంచి- భేదించిమదిచాలభీతి
 నొందించు ॥ చేదోడుగామడుపుజేరియుంటినిపుడు- నీదయామృతదృష్టి
 నిండెనాపయిని॥ ... *
 వ॥అనినవినికృష్ణుండేమనుచున్నాడు,

జంపె,

మాపాదములునీదుమస్తకంబుననిలిచె- నాపక్షిరాజునిన్నలయించడి
 కను॥పాపజాతులకెల్ల బగవాడునీవట్ల-గోపముంచకచెలిమిగూర్చగలవాడు॥
 చేపట్టినకమీద జింతలెన్నినుమాని - పాపుదాపుగజాలప్రబలుదువుపొమ్ము॥

ప || అనియిట్లు సర్వేశ్వరుండానతిచ్చిన సంతోషచిత్తుండయి యు
హ్వాంగి కాళింగుడనేక దివ్యరత్నభూషణంబులు కృష్ణ దేవునకు కానుకలును
మర్పించి భార్యలుతానును ననేకప్రకారంబుల వినుతులుచేసి హరియనుమ
తంబున రమ్యస్థలంబునకుంజనిరంత నచ్చటగోపాలుండు దయాచలంబున
పొడచూపుబాలభాస్కరునిపగిదిమడుపు వెడలివచ్చునప్పు డెడువలెనుండెను-

ద్వీ ప ద.

అప్పుడుకృష్ణుడాహ్రాదమునువదలి - కప్పినమేఘంబుకడద్రోచియి
నుడు - పొడచూపునటువలెభూనభోంతరము - కడువడిదేజుంబుగ్రన్మినయ
టుల - దివ్యభూషణములు తేజమయినట్టి - దివ్యాంబరంబులు తెరగొప్పదా
ల్పి - వచ్చెడిశౌరినివల్లవులెల్ల - జెచ్చెరబాడగనిచెలువంబుమెరయ - నందు
డాచూడునీనందనురాక - మందయానముతోడమడుపునువిడిచి - యనిపల్గ
సంతలోహనుతాయనుచు - మనముననుప్పొంగిమాధవుజూచి - గ్రుచ్చికొగి
టచేర్చికొమరుడాయనుచు వచ్చితేనామదివాంఛలుదీర - ననుడాగురించ
నున్యాయమేనీకు - నినునన్నియుంటినినివారివిడచి - యడవులనీరీతినిలనటలే
క - తడవుననింపగతగవేసెనుచు - నానందబాష్పములందందగురియ - నా
నందమునుబొందెనానందుడంత - తరుణియశోదయుదగమూర్ఛచెలిసి - పరి
పరివిధములబలువరింపుచును - దనయునిజూచెడుతాపంబుచేత - బెనగొన్న
మమతతోబిసరుహానయన - యడుగులుతడబడననియాడనడుము - గడగడ
వడగుచుగడదీనయగుచు - జయ్యనముడివీడి జాలగాగొప్ప - పయ్యెదజా
రంగబలువులయినట్టి - వాటంపుచనుగవవరుసతోనొరయ - హాటకోజ్వలమే
నహారముల్ మెరయ - ముంగురులనియాడమోముసెమర్చ - రంగయినక
మ్ములురానించుదీప్తి - చెక్కుటద్దములందుజెలువంబుజూప - వెక్కిసంబగు
ప్రేమవెలికినిరాగ - ఖేదమంతయురోసికినుకతోనపుడు - మోదంబుతోసుతు
మోమువీక్షించి - బారలుజూపుచుబాళిమీరంగ - గారవంబునహరిగొగిట
జేర్చి - నాయన్నవచ్చితేనాజగజ్జటి - నాయయ్యనినుగంటినాముద్దపట్టి - క
మ్ములగప్పినకరువెల్లదీరె - వెన్నుడునాతోడవేరుమాట్లాడు - మలిగియున్నా
వేమొయజ్ఞాక్షయనుచు - విలసిల్లిప్రేమలువేడులుప్పొంగ - ముద్దియకర
ములుమోమునొత్తి - ముద్దియపయిబులకమొలకలేర్పడగ - జేలియకుజను
బాలుచేసెపెనావేళ - నలవిడ్డపైవాంఛలతిశయిల్లంగ - గొనగోళ్లమెల్లనె

కూకటివచ్చి - మనసురంజిల తేటమాటలాడుచును - బెన్నిధిగన్నట్టివేద
చందాన - గన్నపుత్రునిగాంచితలకియిల్లయె॥ *

జంపె.

ఒంటిగామముబాసియుంచురేయిందాక - జంటబాయనిగొల్లిజంట
లనువిడిచి॥ కంటకముతోబామువెంటనంతునోలేక - బంటుతనముననెదిరి
భంగపడెనేమొ॥ కంటవినగలవానిగెట్టించివచ్చితో- తుంటయనుచునుబా
ముదోవనంపితివో॥ *

వ॥ అనితల్లిదండ్రీకి గోపగోపికాజనంబులకు నుల్లింబురంజిల్లిపం
చగారలూలు పలుకులుబలికినవారలు సంతసిలిగృష్టుని బొగడుచున్నంత
బలరామ సమేతుండయివశువుల తరలించికొని వచ్చునప్పుడు నస్తమయం
బయిన యారాత్రియంచు వసియింపశ్రీసమయంబున కార్చిచ్చువచ్చిచుట్టు
కొన్నగొల్లిలు భయపడికృష్టునితో నేమనుచున్నారు.

గీ॥ చిచ్చుచుట్టుకొనెనుశీఘ్రమెచల్లార్పు । కరుణయుంచుమిపునుక
మలనాభ । యనుచువేడుకొన్నహరిదయావృష్టిచే । మంటనెడిసిమ్రింగి
మందగాచె॥ *

వ॥ అంతదెల్లవారిని మందగదల్చికొనివచ్చి సుఖంబుండి కొన్నిది
నంబులకు నింద్రయాగంబు సమకట్టినందుడు యత్నంబుచేయు నప్పుడు
తండ్రితోముద్దల బిడ్డండేమనుచున్నాడు॥ *

గీ॥ ముఖముసేయనీవుమదినుత్పహించెను । దేవుడెవడునీకుదెలియ
బలుకు । మనినబిడ్డజూచియప్పుడిట్లని నెతండ్రి । వాసవుండుకర్తవనజనాభ॥

వ॥ అనిగోపించి హరియేమనుచున్నాడు.

జంపె.

సకలంబునకుసాక్షిసర్వేశ్వరుడుగాక- వికటవకాయామాటవినగూ
డదయ్య॥ దేవేంద్రుడెవ్వడోతెలిసిమాడుమునీవు - దేవదేవుడుజగతిదేజరి
ల్లిగను॥ ఈశుడొక్కడుగాకనితరులెవ్వరులేరు - భాసిల్లిసిరులూసగుపర
మేశ్వరుండు॥ ఈశ్వరునిపూజించియిపుడుయాగముచేయ- ఈశ్వతంబు
గనుఖముసమకూడు నెప్పుడు॥

వ॥ అనుచుముద్దులుగులుకు బిడ్డనినుద్ధలకు తండ్రిసంతసించి యీ

శ్వరునిబూజించి యాగంబుసేయ సకలబంధులసమేతంబుగా మఖమహాత్మ్యవంబుసేయించిన సహింపక యింద్రుండు కోపించి మేఘంబుల రావించియేమనుచున్నాడు,

అటతాళము.

గొల్లలెల్లనునన్ను మెచ్చకకొవ్వినారు- వారలు- తల్లిడింపగవా నగురియొడితడవునిచి - అనిసమేఘములన్నిగూడుకనమితముగను - యప్పుడు- ఘనముగాజడిగురిసెగొల్లులుగాసిజెందె- అపుడువడకుచునందుతాది గయఖిలజనులు- సెవాయని - కపటశౌరిని మొరలుచెట్టిరికావుమనుచు॥

వ॥ అప్పుడేమనుచున్నారు,

క॥ ఆయురుములునీ మెరుములు । నీయశనీపాతకములునీజలధారల్ ।

నీయానతోల్లియెటుగము! కుయ్యాలింపంగదయ్యగుణరత్ననీధీ॥

వ॥ అనినవినికృష్ణుండు వారలనుబశువులనుగరుణించెదనని పూనెనటయెటువలెను॥

జంపె.

గోవర్ధనాద్రితన గొనవ్రేలధరియించి - గోవిందుడపుడెత్తెగొడుగువలెదానిక॥ రారెతలితండులారారెవల్లపులార - రారెపశువులుమీరురాజసంబుగను ॥ అనుచుబిలిచినవారలమందలునుదాము - అనువుగారిగిరిక్రిందికిరిగిరాక్షణమె ॥ వల్లపులుపశువులునునుల్లుములురంజిల్లి - అల్లియింద్రునిమనసుతల్లిడంబందె॥ వెల్లనయిజంభారివెరగుపడితనుగుండెర్పుల్లిమనమేఘములసమతీరావించె॥ ... *

వ॥ అంతటవగ్నంబు వెలిసినహరితనవ్రేలయెత్తినగిరియధాస్థానంబు ననునిచిన సురులువిరులుగురియనందాదియాదవులు వినుతించుచుండనింద్రుండు శిగ్గును భయంబును మనంబునంబెనుగొనవచ్చి గోవిందునకు దండప్రణామంబు లాచరించినతనిమన్నించి సురలోకంబునకుంబనిచి తాను నెప్పటిచందంబున నావులగాచుచున్నగృష్ణునిరూపురేఖావిలాసంబులుచూచిగోపకన్యలుతమలోదామేమనుచున్నారు॥

జంపె.

చెలియయీప్రియునితో జెలిమిసేయకయున్న - కలుగు నేభోగంబుకాంతలకునిపుడు ॥ కలికియీరమణుతోగదిసిముచ్చటలాడ- గలుగకుండి

నచెలికిగలదెచెలువంబు || కలకంఠియూప్రియునిగలయకుండినసతికిగలలా
ననయిననుగలుగు నేసుఖము|| ... *
...

వ|| అనియిటువలె గోపగబ్బిగుబ్బె తలుమదనాతురులై కృష్ణదేవు
నిమగనిగావడయునుపాయంబుచేసిరటయెటువలెను||

ద్వీపద,

గోపికలొకనాడుగోరైలుప్పొంగి - శ్రీపతివిభునిగాచి త్రంబులం
దు - తలచిదుగికిమొక్కితగవ్రతంబొకటి - సలుప గయమునకుజని
గోపికలును - నిసుమున గౌరినినింపుగానునిది - మసలక పూజించి మగు
వలందరును - దనుకోరై లన్నియు దగవిన్నవించి - క్రమమునకాళినిగడు
వేడ్యగొలువ - దినదినం బటువలెతెరవలందురును - వనజాక్షిగౌరికివ్ర
తములుసలుపు - చున్నంతవొకనాడునుల్లసంబునను - గన్నియలందరుక
డుసంభ్రమమున - వరమాఘ మాసంబు వచ్చె నటంచు - సరసిజ ము
ఖులిదిసమయమటంచు - ప్రార్థన మేల్కొంచి పూజలుసేయ - ముద్దుల
శౌరిపైమోహముప్పొంగ - భావంబులో నిల్చి పడకులవ్వేళ - బోవుబో
జెలరేగిపురవీధులందు - నాటలపాటలహరినిగీతించి - పాటలగంధులు పరి
పరివగల - గబ్బిగుబ్బెతలపుడు గానంబుచెలగ - గొబ్బిళ్లు జరచిరికులుకు
చునపుడు|| ... *
...

గొబ్బిపాట.

కొమ్మలారరారేముద్దుగుమ్మరారరారే|| గొబ్బియల్లో || ఇంతులా
రరారేమరునిబంతులారరారే|| గొ|| అతివెలారరారేపసినిప్రతిమలారరారే
గొ|| జాణలారరారేజిగురు బోణలారరారే || గొ|| ఆశలెల్లదీరమిరీ కే
శవునిబాడరే|| గొ|| గబ్బివయసుచెలులుమీరుగొబ్బిల్లాడరారే|| గొ|| వెన్ను
నికథలనుమీరు విన్నగానిపాడరే || గొ || తళుకుబెళుకుచూపిసిటనళుకులేక
యీదరే|| గొ|| పంటవెలదినంటిమొన పంటమెత్తినాడరే|| గొ|| కంభమున
వెడలివేగ డింభకునిబ్రోచినాడే|| గొ|| వడుగువలెనువచ్చిబలినియడుగులడి
గినాడే|| గొ|| గొడ్డలెత్తికొనిరాచబిడ్డలనుగడిమెనే|| గొ || ధచ్చిదుగతలల
వానిగుచ్చిహెచ్చిచంపెనే|| గొ|| బాలలీలవిషముచమలపాలుద్రావెనమ్మా
గొ|| మక్కువతోబళులగాచిరక్కసినిజెరచెనే|| గొబ్బియల్లో|| ... *

వ॥ అనియిటువలెగొప్పిల్లొడుచు యమునానదికింబోయిఁ
యిసుమునగోరీదేవిని పోడకోపచారంబులంబూజలు చేసితమకుగృహ్లాండుము
గడుగావరంబు లిన్కునిప్రాధికాంబియచ్చటి యిసుక దిన్నియలయంధుబు
ట్టంబులువిడిదియునివిజలక్రీడలాడిరటయెటువలెను.

ఏకతా శము.

జలకములాడుచుజలరుహావదనలు - జలములుచ్చల్లుచుజలములతోను॥
బిసరుహానయనలు బిరబిరనీచుచు-మసలుచునచ్చటిదేసలకుజనుచు॥ త
మ్మిమొగ్గలవితగునాచనులకు - నెన్నెలవికసితహూహూయనుచు॥
తోగలీకన్నులతోసరియవునా - పగలుమూతలనిపకపకనగుచు॥ కులుకు
చుబెళుకుచు చిలుకలకొలుకులు - కలకలనప్పుచుకలరవమెసగఁ,

వ॥ ఇటువలెనాటలాడుచున్నవల్లవపల్లవపాణులపోక తెరింగివారల
వస్త్రంబులపహించివచ్చెదననుచుగృహ్లాండువచ్చెనటయెటువలెను,

అటతాశము.

కదలకుండగదోగివారల కదిమికదిమి - తానటుపొదలనూటులచేరి
మెల్ల నెపొంచిపొంచి ॥ అదనుమాచటుగోపగాంతల యంబరములు - వొం
గిలి-సదయుడై నూనెల్ల-వేగమెముదముతోడ ॥ అదరుబెదురునులేకవ్రే
తలుఅతనిజూచి - మోహము - మొదలనీయకచూచుచుండిరిమెలతల్లెల్ల॥

వ॥ అంతవల్లవకాంతలుసిగ్గును మోహంబుపల్లడిగొనివల్లవకాంతుని
తోనేమనుచున్నారు.

జంపె.

మామమామానీవుమామామవవుదవు - మామానములుగొనుచుమ
మునేచనగునె ॥ మానుమానుమటంచుమానపతులనగానె - మానకిటువలె
నీవుమా నెక్కదగునె ॥ కోకకుచలిందుండకోకలెత్తు కనీవు మాకులము
వాడవైమాకులెక్కదరె,..... *

వ॥మటిన్నేమనుచున్నారు.

ఏకతా శము.

కోకలెత్తుకొనికోకలువ్రేయచు - మాకులెక్కినదిలోకలునగరె ॥ అ
బ్బరపాటునగొబ్బనవచ్చితి - వుబ్బుచునిలువకయ్యరికితవేమొ॥ కొన్నులనం
దరుకమ్ముకయ్యుండగ- యెమ్మెలుచూపను నెవ్వడువీవు॥ దొరతనమిచ్చట నెర

తనమానా - తరుణులనేచగదగునేచెపుమ ॥ వలవనిరచ్చకు వచ్చదవేమో-
వలదువలదుమావలువలదేవే ॥ *

జంపె,

రాజముఖులందుండరంజిల్లనిచ్చటికి- రాజసంబునరాగరాజవేసీవు॥
వలపుగలిగినమాతొ వచ్చిమాటాడవలె - వలపు తెలిసినయట్టివాడవే చెపు
మ ॥ ఏమియెరుగనిసతులనేచేదిమర్యాదె - యేమిటికిమా వటములెత్తితివి
చెపుమ ॥ దూరమని యుండి మీవారమని మ్రొక్కితిమి- గారవముతో మ
మ్ముగరుణించరాదే ॥ నేరమనియున్నాము నేతుకమన్నియునిన్ను - నేరమ
రిపించుటకు నేరమామేము, *

వ॥మఱి నేమనుచున్నారు,

ఏకతాళము.

రట్టులేలనీరమణులమంటిమి- గుట్టులుచెరచకకోకలనీవె॥ దేవుడవ
నుచునుభావముదెలుసెను - నీవునుబిలిచినత్రావుకురామా ॥ ఎవ్వరైననీ
రవ్వలువిన్నను - నవ్వరెమమ్ముననలుపురిలోనక ॥ ఆశలునీపైనతిశయమా
యెను - దాసులమన్నికదయతోనేలు.

వ॥అనియిట్లు వేడికొనుచెలులంజూచిక్ష్మణండేమనుచున్నాడు-

గీ॥చీరెలిత్తుమీకుచెలులారయిచటికి వెడలిరండుమీరువేడ్యతోడ॥
నిపుడువలువలిత్తునికజాగువలదనిరమ్మటనుచుబిలువరమణులపుడు॥

జంపె.

చీరెలిచ్చెదననుచుజీరెదవువలుమాగు - జీరలియకయటకుజేరంగవ
శమే॥ అలయించవలదుమాయంబరంబులనొసగి - మరుకేళినలముకొనిమ
రిచాడుమమ్ము ॥ మనసుదెలియకనీవుమరిమమ్మునేచెదవు - మనసునీవిచ్చి
ననునెననియుండెదము-

వ॥ అనినవినివారలకువస్త్రంబులొసంగరక్తునివెడలిలజ్జించివచ్చి
రటయెటువలెను-

అటతాళము,

వెడలుదమురమ్మునుచుబిలుచుచువెడలియొకతె - పిలిచినవెడలరా
దనిసిగ్గుతోడనుబిలుచునొకతె ॥ ఏటిసిగ్గనిపోవదలచును నింతియొకతెపో

పుటమాటగాదని తెలియజెప్పనుమగువనెకతే || తరలుదముయిపుడనుచు
జీరునుదరుణియొకతే - వీరిన - నయసిగ్గెక్కడిదెయనుచునురుగునెకతే||

వ || యిట్లుండోలాయమానమానసంబుననున్న కన్నియలంజూచి శౌ
రి యేమనుచున్నాడు||

గీ|| నీటిలోననుండినీటులుచూపిన| బటములాసగమీకుబడతులార| వె
డలివచ్చి మ్రొక్కి వేడియుమాచీ రెలిన్పుటంచునడుగనిత్తు నేను|| ... *

వ|| అనినవిని వల్లవకాంతలయుల్లంబురంజిల్లంబలికినవినివెడలివచ్చిత
రువుచెంతనిలిచినవెన్నుండేమనుచున్నాడు||

జం పె.

మగువలారాయితకుదెగువతోడనువచ్చి- తెగువచేసుకయండదగవ
వునెమీకు || నగవుగాదీమాట వగవకుడుచెప్పెదను - మగవారు లేరిపుడు
వగవాడగాను || మొగమాటమికమాని మ్రొక్కిమీరందరును - వగగుల్క
నడిగి లేవలువలిచ్చెదను|| ... *

వ || అప్పుడాచెలులాడంబడిమ్రొక్కిరటయెటువలెను||

క|| ఒకచేతమరునిగృహములు | పికవాణులుమూసికొనుచుపిత్తరివ
గలఁ| నొకచేతహరికిమ్రొక్కిన| ఒకపకనవ్వుచునుశౌరిభామలకనియె||

ఏకతాళము.

తొగతీగెతూపులదొరయండ్ల నిటువలె-సొగసుగమాటినచోద్యంబాయె||
అయి తేమంచిదియంగనలెల్లను - బయినములయితిరిపటములనడుగఁ || రెం
డుచేతులను దండిగమ్రొక్కిన - నిండుమ్రొక్కులనిలువరమానా|| మ్రొ
క్కియండిగి తేగ్రకుగనబటములు-నిక్కమ్మెసగెదనెలతలకెల్లె|| ... *

వ|| అనిపలికినమాధవువలుకులకుమనోగ్లాసంబునకు దమకంబు రె
ట్టింపరెండుచేతులమ్రొక్కిరటయెటువలెను|| ... *

జం పె.

మదనసదనములెపుడు పదనురకవలపుచె - మదనగురునకు మ్రొ
క్కిసదయులయిరపుడు|| పరవశంబుననుసంభ్రములేనిచిత్తముల-పరమానూ

నా నెమరపర మేళు నెమరక॥ నిలిచినయన్ననుజూచినీరజాత్ముండపుడు - పి
లిచివారలతోడ బ్రయముతోనియె॥ చెలులార మీకోర్కె సిద్ధించె గాళి
చే- వలువలిచ్చెదమీకువగపేలనికను॥ *

వ॥ అనిమరి నేమనుచునాడు.

ప క తా శ ము.

సిగ్గువిడుపుడిక చీరెలిచ్చెదను - దగ్గిరవచ్చినదప్పేమికను॥ దవ్వుల
నుండెడుతరుణులరమ్మని - చువ్వుటంబులాధూర్తులకీచ్చె॥ చీరెలుగట్టుక
చిరునవ్వులవారి- జీరుచుమందకుజేరిరియిపుడు॥ *

ద్వి ప ద.

అంతనా శ్రీకృష్ణుడా మ్రానుడిగ్గి - సంతసంబున వచ్చిసఖులతో
గూడి - మొదవుల మేపుచు మోహ నాంగుండు - ముదితలుతనమీదిమో
హంబుతోడ - నున్నచందముచూచి యొక రేయినతడు - పున్నమవెన్నెల
భువినిండియుండ - వనమునకేగియు వనజనాభుండు - వనమున నుప్పొం
గిమధురగానముల - వేణువు పూరించవెలదులందరును - జాణుడువనభూ
మిసరసనున్నాడు- అనుచుబయికములయినయ త్తమామలును - బెనగొన్న
నుగలతోబిడ్డలాదిగను-నరికట్టినిలుచున్ననందరింగడచి - సరిలేనిమోహంబు
సాధింపుచుండ - నెవ్వరినెంచరోయేలకామకులు - రవ్వకువెరతురే రమ
ణులావేళ - కాంతలమాయలు గడవగావళమె - యెంతజెప్పినగాని యెల
నాగలపుడు - కమలాక్షుపయి మోహకాంక్షలుప్పొంగ - దమకంబునిలు
పకతహతహాపడుచు - హరిజేరి విరహములతిశయింపంగ - సరసిజ వదను
డు సంభ్రమంబుగను - జెలులనందరిబాచి చిరునవ్వునవ్వి - పలికెనప్పుడు
వారి. భావముల్ దెలియ॥ *

జం పె.

చెలులారమీరిపుడుసిగ్గెనటుపెట్టి - వలపుగలిగిననిటకువచ్చుటలుత
గున॥ తల్లితండ్రులవిడిచివల్లభులదిగనాడి - యెల్లబంధులుభవ్వజెల్లనటె
మీకు॥ పతిప్రాణ పదమయిన బంధుండుతలపోయ - బతినిబాసిన సతులమ
తులెల్ల వెతలు॥ *

* వ॥ అనికృష్ణుండుపలికినవినివల్ల వకాంతలేమనుచున్నాను.

జం పె.

పతివై ననీవెమాపాలిపై వమునీవె- పతులేలమతులేలబంధుజనులేల॥
గతినివెయనుచునాకాత్యాయనీదేవి - పతిగాగనినుజూపెఫలముసిద్ధించె॥
తలబెట్టకుమువల్ల వేగమేరతికేళి-నతులితంబుగగలయుమరమరలులేక॥ *

వ॥ అనిపలికిన వినికంతు జపకుండువీంతలు గులుకమరుకేళిగోపకాం
తలకందరినన్నిరూపంబులయి వెన్నెలబయిట పూబొదిరిండ్లనైకతస్థలంబుల
నచ్చటచ్చటరమ్యప్రదేశంబులవారివారి మమోభావంబులెరింగిరమియిం
చెనటయెటువలెను॥

ఏ క తా శ ము.

చిత్తనిచెలులనుజిహ్వజుకేళిని- హత్తుకతమకంబలయగసలిపె॥ హ
స్తినిమగువలనలుకకబెనగిన - పుష్కరించిరతికూడెనువేడ్క॥ శంకినిసతు
లనుశంకలుదెలుసుక - పొంకమిసురతతిపొందుగసలిపె॥ - పర్వనిజాతులప
గ్ధతులరసియు - బర్హగంధులనిపదరకకలిసె॥ *

వ॥ అంతకృష్ణుండుసురతోపభోగంబులదృష్టులు బొందినవల్ల వసుం
దరాంగులనువారివారిమందిరంబులకనిచి - తానుయధాక్రమంబుననున్నం
తనొక్కనాడు కంసుండుకుటిలబుద్ధిదలంచియాగంబు సయసమకట్టియచ్చ
టికిబలరామకృష్ణులరావించి తనపగదీచునుపాయంబుచూచి తానుజేసిన
యత్నంబులకుగృష్ణుండుగుపడకతప్పించికొన్నివిధంబులకు వెరచియుక్తూరు
నిరావించియతనితోనేమనుచున్నాడు.

జం పె.

ప్రక్రూరములునిపునెంచకుముమదిలోన- నక్రూరవినుమనుచునాక్రూ
రుడనియె॥ మఖముసేయగమేముమదినుత్సహించితిమి - మఖముచూచుట
కిటకుమాధవునిదెమ్మ॥ కనరుమాటలకెల్లకల్లలనిసాధించి - నెనరుబుట్టగబ
ల్కునీనేపుణ్ణచేతె॥ *

వ॥ అనియక్తూరు నెడంబరచియనిచిననతండు రథంబెక్కియతిత్వరి
తగమనంబున మందకుంజని బలభద్రసహితుండైయున్న హరినిజూచి దం

డప్రణామంబులూచరించి వెదవచనంబుల దృష్టులంజేసినభక్తవత్సలుండయిన
భగవంతుండక్రూరభక్తికి మెచ్చి యతనింగూచుండ నియమించి కుశలంబడి
గి హరియేమనుచున్నాడు.

అటతాళము.

తల్లిదండ్రులును గ్రహేనుడుదలతురేమో - మమ్మున-నెల్లకాలమునీ
పుబంధులు నెంతురేమో || మానుమాపైదయలునిప్పుడుమరచినాడోయూర
కె - తామనుండై కుటిలబుద్ధులుదలచెనేనో || ఎన్నడిచటికిరానివారణుతి
న్నగాను-వచ్చితి-రెన్నడిచటిపనులవేమోయెరుగజెపుమ. ... *

ప|| అనినవినియ్యవ్రూరుండుహరితో నెఱుసుచున్నాడు.

జంపె.

మిముదలచుపారులకు మేలైనశుభములే - క్రమముతోడనుగలుకడు
వేడ్యతోడ || నీవుదిక్కినిమదిని నిరతంబుదలపోయి - భావజ్ఞులకు నెపుడు
పరిణామమగురు || వేదాద్రిగుహలలో విహరించువిన్నాణి - యాదవుల
యిండ్లలో నేలయుండెదవు || భక్తవరులకు నెల్ల బహుదయారసముచే- భు
క్తిముక్తియు నొసగు పుణ్యుడవునీవు || కావుననుమీకరుణ గలిగినప్పుడెమా
కు- శ్రీవెలయునుఖములును జేకూరునయ్యా. ... *

ప|| అనినవినికృష్ణుండతని భక్తికి మెచ్చినీవువచ్చినపనులు చెచ్చెరవా
గ్రుచ్చువానియానతిచ్చినహరితోనవ్రూరుండేమనుచున్నాడు.

క|| మీమామమఖముచేయుచు బ్రేమంబుననటకు మిమ్ముబిలువగబని
చెల్| దామసమువలచుతరలుము| రామునితోగూడినీవురాజీవాత్రా|| ... *

జంపె.

మామామతామఖముమముజూడరమ్మనగ - మామనసురంజిల్లెమా
మళమువెలసెన్ || కనికరంబునులేక నెనరుతోబంపగా - దనరుబుద్ధిదియు
గాదనరునిక్కముగా || ఈవర్షకునిచ్చటను దేవరకు మ్రొక్కెదము - భూవ
రునకుదయలుపుటవలెననుచున్ || ... *

ప|| అనియిటువలెముచ్చటలాడుచునవ్రూరునినాదరించి నందయశో

దాడులును గోపగోపికాజనంబులు పరమోష్ణాసంబున వారలగారవించిము
రియును వృదుమధురవాక్యంబులనందరి యష్టంబులురంజిల్లి నెడంబరచి
తగినవారి తమవెంటరానియమించియన్నయుదానుసరథారూఢులయి య
క్రూరుని వెంబడిచనిచని ముందరమధురాపురింగాంచి యచ్చటనిలిచి కం
సునకుతమరాక యెరిగింపుమానుచునక్రూరుని ముందుగాననిచిన నతండతిత్వ
రితగతింజని కంసునితోయదు శేఖరులరాక యెరుగించి యక్రూరుండు తన
మందిరంబునకుంజ నెనంత రామకృష్ణులుయాదవులు తమ్ముగొలువమాధురా
పురంబుబ్రవేశించి రాజమార్గంబునవచ్చునప్పుడు వారాంగనలువారల రూ
పురేఖావిసంబులుచూచి మేడలమీదనుండి యేమనుచున్నారు,

సీ || వీడటేభూతకివిషముచన్నులబాలు బాలితోద్రావినబాలకుం
డు । వీడటేబలుబండివిష్ట్రవీగుచుగాలదురుసుగాదన్నినమండగిడు । వీడటే
సుడిగాలివిధమెల్ల నెరిగితా బట్టకమెడనుక్కిపారవైచె । వీడటేకోనవ్రేల
వేగమెగిరియెత్తి గొడుగుగాబట్టినగురుబలుండు । వీడటేమున్నుకాళింగు
వెడలనడచె । వీడెదొంగిలియింటింటవెన్నమెసవె । వీడెకార్చిచ్చుకబళించి
వేగమింగె । వీనిమాహాశ్చర్యమెన్నంగవంతలన్లు || ... *

వ|| అనిమరి న్నేమనుచున్నారు.

సీ|| ఇతడటేనీటిలోనీడుచుబెళుకుచు జనువులుదెచ్చినసాహసుండు
ఇతడటేతరిగొండనెత్తివీపునవాని బువ్వంబుబెట్టినపుణ్యమూర్తి । ఇతడటే
కొమ్ముననిలయెత్తిరక్కసు చునిమి కేకలువెట్లుచుండగిడు । వీడటేకంబానవె
డలిననరహరి వీడటేవామనవేషమూనె । గబ్బిరాజులజేల రేగియుబ్బులడచె
నంపకోలనుమున్నీరునడచినాడు । ఇతడువ్రేతలకెల్లసునింటిమగడు । ఇతడు
బుచ్చులకలికనియెంచదగునె|| ... *

వ|| అనికృష్ణునిమర్కంబులెంచి బలభద్రునిజూచియేమనుచున్నారు-

సీ|| కాంతరోయీతడాకాళించిగర్వంబు వాగేటన్నిననాయకుండు ।
పాలతిరోయీతడాపూనిప్రలంబుని భగ్గుంబుచేసినబాహుబలుడు । చెలియ
రోయీతడాచెడుగురాకాసులబోనీక చంపినభూరియశుడు । మగువరోయీ
తడామందనావులనెల్ల మెరసికృష్ణునిగూడిమేపినాడు । భామయీతడునం

దుని ప్రాణపదము! కొమ్మయితడరోహిణి కొడుకునుమ్మి । బలుడంబలుడ నియితనిబ్రస్తుతింప! బలుడుగాకున్న నెంత రేబలుడటంను॥ ... *

వ ॥ అనికొనియాడుచున్న పురస్త్రీలంజూచిహరితన కరుణారసం బులుచిలుక కనుసన్నలవారిగారించిచనుచున్న నొక్కరజకుండు చలువ లుగొనుచు నగరికేగెడువానింజూచి యావలువలుతమకు నిచ్చున్నవాడేమ సుచున్నాడు-

క॥ మీరివస్త్రములడిగిన । ధారుణిపతిచేతమీకుండనవచ్చుకా । దూరంబరుగుండిప్పుడు! నెరమునావల్ల లేచునిక్కమునుమ్మి॥ ... *

ద్వి ప ద

అనినయాచాకిపైనతికోపమునను - వనజాక్షుడప్పుడువానినిజంపి - చాకితెచ్చినమూట చలువలుగట్టి - జోకతోగృష్ణుడు సొంపుదీపింప - నన్న యుదానును నఖిలయాదవులు - సున్నతాంబరముల నొప్పిరవ్వేళ - గును మదామంబులు గొంపోవువాని - విసువకరప్పించి విరులుదెన్నున - వా డంతహాషించి వాసుదేవునకు - బోడిమిగానిచ్చె బూలదండలును - నిచ్చినగైకొనియచ్చలోమెచ్చి - చెచ్చెరవరమిచ్చె జెలువంబునెరయ వా నివీడ్కొనిపోవ వాడలోమెక తె - పూనిగంధంబులు భూనాధుకడకు-గొం పోవుచున్నయామృజనుజూచి - యింపునశ్రీకృష్ణుడిస్థినిపలికె - బరిమెళద్రవ్య ముల్ పడతి మాకిమ్మి - సరగనీకగుమంచిసాందర్యగరిమ - అనిననాయువలి యునౌగాకయనుచు- మనముననుప్పొంగిమగువయివ్వగిను - నందుకె మెయి నిండనలది వేడుకను - మంరోద్ధారుడు మానినిబిలిచి - పదపక్తములదానిప దములుద్రొక్కి - సుదతిచేతులువట్టిసూటిగానెంత- మగువడొంతులుదీరిమ దందంతివలెను - వగలాడినవ్వుచువగలురెట్టింప - మదనసన్నిభరూపమాగీ మునకును - సవయిడైయే తెమ్ముజాగేలయనుచు - కొంగుబట్టకలిరుచుకో మలిజూచి- సంగతితోడను సరసమాడుచును - నన్న మోమటుచూచి హరి నవ్వుకొనుచు- సన్నతాంగిరొకరనుసదనంబుజూచి- వచ్చినీమదినున్నవాం ఛలుదీర్చి- విచ్చలవిడిమేమువిహరింతుమనిన-నింతితానుప్పొంగియింటికిజనన- నంతవారంకలునచ్చటనపుడు- మదనగ మొక్కటిమాధవుగదిసి- పొడలుచు

నీలాన్రిపోలెదీపింప - నెదిరినగజముపయి నేవలించి-పదరకకృష్ణాండుబలియు
 డయిదాని - దంతంబు పెకలించితలమీదనడచె - దంతి నెత్తురుగ్రక్కి-ధరమీ
 దన్రాలె - హస్తీచావటుచూచిహరియునుబలుడు - ముస్తీచులయి రాగముం
 దరనపుడు - జమునిచందంబునజూనిరుడంత - నమితసాహస మొప్పుహరి
 జూచిపలికె - గోపాలనీమాయకుటిలంబులెల్ల - నాపాలబడినీకునగుబాటు
 లాయె-గొల్లులు మెచ్చగగునియుటకాదు- మల్లలరచ్చలుమాధవవినము భూ
 తకిచనుబాలుపుక్కి-టబెట్టె - నీతిగాదిదికంసునిలయంబుగాని - బండిగాలను
 దన్నుప్రశ్నియుగాదు - మెండుగాదేవతల్ మెలగెడత్రావు-సుడిగాలిమె
 డనుల్పజూచుటగాదు- జడియకవచ్చితిచచ్చుటకొరకు- మీరిపామునుబట్టిమీ
 టుటగాదు- భూరిసాహసులున్నపూనికెగాని - యన్నబంతములాడిహరి
 జేరవచ్చి - మునుకొనివాడంతమురియుచునడచె - గోపంబుతో జేరిగోపాలు
 డపుడు - పాపపుచాణూరుబడద్రోసిజంపె- బలుడట్లుముష్టికుబట్టివిడల్చి- బ
 లుముష్టిచేఱొమ్ముపగలగ్రుద్దినను- నెత్తురుగ్రక్కు-చు నేలపయినొరిగి - య
 త్తరివాడేగెనంతకపురికి - నప్పుడాకంసుతోనన్నియుదెలుప - నిప్పులరాల్పు
 చునిగుడుకోపమున - బలములనటుజూచిబహురోషమునను-బలునిగృష్ణనిజం
 పిపాపపుతండ్రి - నుగ్రసేనునిజంపియోడకమీరు - నిగ్రహింపుడురాము
 నెనరింతలేక - వసుదేవదేవకీవారలద్రుంచి - కసిదీరనిచటికిగ్రక్కు-నరండు-
 మనమలరగబహుమానంబులిట్లు-ననిపనిచినజూచిహలధరుడంత- కదిసినబల
 ముపైగాలునిపగిది-గదద్రిప్పివై చినగడుభీతితోడ - బరువులెత్తితమపంతం
 బునడలి-హరిమోదనుంచుచున్నతోననియె - నిచ్చటవీరిపై నెదురనేమిటికి-
 ముచ్చటలెల్లనుముందరగలవు - రన్ననియటుచనరాజసంబునను-దిమ్మరితన
 మునగీరుడైయున్న-యలకంసునటుజూచియాగ్రహంబునను- జలమునఖడ్గం
 బుర్గుళిపించికొనుచు- గోపాలుడప్పడుకోపంబుతోడ - నాపాపకమునిన
 వలీలద్రుంచి-కరినీడ్చుహరిక్రియగ్రక్కు-ననతని - హరియాడ్చివయిచెనునతి
 వేగమునను - సురలంతమింటనుసొంపుదీపింప - విరులునుజగ్గిరివేడుకతోడ-
 బాడిరికిన్నెరభావలుచెలగి - యాడిరిరంభాదియప్పరలెల్ల - వీణెమీటుచు
 బొంగివిస్త్రాకితానలు- నాణెంబుగాబాడినారడుడుబ్బె - రామకృష్ణలుమది
 రంజిల్లినపుడు - తామసింపకపోయితగ్గిదోండులకు-దండప్రణామముల్ దగ
 నాచరించి- నిండువేడుకతోడనెనరులుపుట్టె - మధురవాక్యంబులమమతలు

పొంగ- సదయలై వారికిసంతోష మొదవ-నవుడుగ్ర సేనునికారాజ్యపదవి-
దివులుడై పాలించి నెగడుమునీవు-అనుచు నెప్పించినసఖిలబంధువులు - మన
ముననుప్పొంగమాధవుడొప్పె - నీరీతిమధురనునింపొదవంగ- గారవంబుననుం
డికమలనాభుండు-తల్లితండ్రులబంధుతతిమిత్ర జనుల-జ్వలనికరుణతో సరగర
ప్పించి-మధురలోనుండనుమనకేలయనుచు- బదిలుడై యంబునీప్రాంత్యంబు
జేరి-విశ్వకర్మనుబిల్పి వేడుకతోడ - విశ్వంబులోగడువిస్త్రయంబుగను-వా
రిధిసడుమనువై భవంబెసగ- ధారుణీశులుమెచ్చదగుపురంబొకటి - గావిం
పుమనుచునుగట్టిడిసేయ- నావిధంబంతయునతడానికించి - సకలశృంగార
ముల్ సకలవైఖరులు - సకలచాతుర్యముల్ సకలచిత్రములు-కోటలుకొమ్మ
లుకొత్తడంబులునుటమా తేరులువాజులుకరులు - సాటిసేయగరానిస
ద్భటకోట్లు- వాడలుమేడలువరవిలాసములు- చూడగబొడవయిననుండరం
బయిన-గోపురప్రాకారకుడ్యముల్ దనరి - నాపురంబొప్పెనునతివేడ్కలమ
రి- మణిమయదీపులమహిమజెన్నలరి- గణతింపరానట్టికడుచోద్యముగను-
నయ సౌత్సవంబుగానగరునిమిఁచి - భయవోగ్రమయినట్టిపక్షింకు ధ్వ
జము- నెత్తించిదిక్కులనేపుదిపింప - మొత్తంబుగానురల్ మ్రొక్కుచుండగ
ను సంతనాశిల్పియుహరిగాంచిమ్రొక్కి - వింతయాపురిఱ్ఱాడవిచ్చేయుమని
స-నన్నయుదానునుసఖిలబాంధవులు - కన్నులపండువై గనుపింపగాను-తరు
చుగా భేరులుత మ్రేటధ్వనులు వరుసతోసంగీతవాద్యముల్ మ్రోయ- నగరు
ప్రవేశించిననిననాభుండు-అగణితంబుగమింటనమరులుగూడి - పువ్వులవా
నలుభోరునగురియ-మవ్వంపువేడ్కతోమాధవుడొప్పె. ... *

వ॥ అంతద్వారకానగరంబుసకలశృంగారవై ఖరులంజెలంగబలరా
మకృష్ణులుప్పొంగుచు సకలయాదవసేనాజనంబులు గొలువసకలసంపత్క
రంబొప్పద్వారకానగరంబుననున్నంత॥

క॥ఆవనజగభూపంపునరై వతుడనురాజుడెచ్చిరామునకిచ్చె॥ రేవతి
యనియెడుకన్యనుఁగూవరమునువింటిగాదెబుద్ధిందెలియె॥ ... *

జంపె.

అసత్సహలధరుండతివేడ్క-బెండ్లాడె- భాసురంబుగనురలుబ్రస్తుతిం
పగను|అసమయముననిచ్చెనరణంబురై వతుడు | దాసదాసీజనులధనకనకచ
యము | బలుడురేవతియొప్పెబలవైరిశచిరితి | సలలితంబుగభోగసకలసం

పవల || పురముభాసితేనకలభువనతల్లజమనగ | నురగులునువసయించుపు
రినిగిడ్పరచి||

వ|| ఇట్లుప్పచున్నద్వారకానగరంబుననిత్యోత్సవంబుచేలంగగోపాల
లచూడామణిలీలామానుషవిగ్రహంబుండు యి భూజనంబులానందంబునొందన
వరసంబులు నెరపుచున్నకృష్ణదేవునిరూపరేఖావిలాసంబులుచెలికత్తెలవల
నవినిరుక్తితోదేవిహరివరునిగాగోరి తనమనెరధంబుతెలుపుమనిబ్రాహ్మ
ణునిద్వారకానగరంబున కనిచిననతండువచ్చిహరితోవినవ్రించిననభిమతంబు
తెలిసిచనిసకలరాజలోకంబును జయించిరుక్తితోదేచ్చివివాహంబయ్యెనం
తక్రమక్రమంబునసత్యయు జాంబవతిమిత్రవిందసుక్షుణ్ణలక్షణబ్రహ్మకాలిం
దియనియెడు రాజకన్యలబెండ్లి మాడియత్యంతవయిభావంబుననెనమండ్రుప
ట్టపుతేవులనేలుచున్నంత||

త్రిపుట.

ధరణిమిత్రుడునరకదైత్యుడుతానుమదమునరాజకన్యల - జెరలుడె
చ్చియునునిచెమిక్కిలిచపలుడగుచు || అట్టిదయిత్వనిదనిమివేగమెయచట
నుండినరాజకన్యల - బట్టభద్రుడుశౌరిదెచ్చెనుబంగబురికి || తెచ్చివేగమె
పెండ్లియాడెనుదేవగణములుసన్నుతింపగ - నొచ్చమించకలేనితరుణుల
నుల్లసహన||

క||పదునాఱువేలకన్యల || ముదమునబెండ్లాడెశౌరిమోహంబేమో,
సదయుండైయామగువల| యదనులుగురు తెరిగికూడహరికేతెలుసు||

క||అందరికినన్నిరూపులు|మందరధరుడపుడుదాల్చిమదనునికేళింజందన
గంధులగదినెను|సందేహములేకచెలులుసంభ్రమమొప్ప||

వ|| ఇటువలెనెనమండ్రుపట్టపుదేవులయందుపదనాఱువేలగోపస్త్రీ
లమసంబులవారివారికిదమకంబులప్పొంగ దహప్రియండెన్నండెడబాయక
నాయందేమోహంబునవతింపుచున్నాడనుచు నందరిహృదయంబులురం
జిల్లి జెయుచున్నహరివిలాసంబుచూచుటకునారదుండుద్వారకకువచ్చెనట
యెటువలెను||

ప్రిభంగులు,

పద్మనాభమునుమటబెట్టి-కావి- పంచెమంగులుజారగట్టి||పట్టుధోవతిత

నుజ్జుట్టి-మంచి-బలుపుడండము చేతబట్టి || దిట్టమమరగవీణెమెరయ మేటి-
వ్యమంత్రమునుదినివెలయ||అట్టెకృష్ణునిమహిమనొరయ- దాను-నచటిమ
కుములెల్లదెలియ|| పోగుబోనముతిండిదారి - తానుబొందికనురగజెలుపు
గూటి||వారిజాక్షునివద్దజేరి-యతనివాలాయముగ నెపుడుగోరి||సారెసారె
సపినుతులమర-జేసిచాలవేడుకయింపుదనర||

వ|| ఇటులవిష్ణుభక్తుండైననారదుండు వినుతించినహరిగొక్కిణీసమే
కుండైయతినికి నభ్యుపాద్యాదులిచ్చి కనకరత్నప్రభల వెలుంగుగద్దియపై
హుచుండ నియమించికుశలంబడిగిన నాదివ్యమానియేమనుచున్నాడు.

జంపె,

నీకటాక్షముగలుగనీరజాసనసురులు - పాకాగి కెప్పుడునుబరణామ
మయ్య || సకలభూతములెల్ల సంతోషమునబొంగి- యకలంక చిత్తమునహ
షింఁచెనయ్య || ఇపుడుద్వారకనుండియాసతులవరియించు-నిపుణతకులో
కములని న్నెంతురయ్య||క్షుగుక్కిణీదేవినిదిరనుమదినుంచు-వారిజాక్షుడవీ
వువైకుంఠపతికి || అనుచుబొగడినగృష్ణుడాదివ్యమానికిని - జనువుతోడను
నపుడుసన్మానమొసఁగె||

వ|| అంతనారదుండు సత్యభామమందిరంబునకునరిగిననచ్చట
జెలులతోబాచికలాడుచున్నహరినిస్తోత్రముజేసిజాంబవలీసదనంబునకునరిగి
నచ్చట నాహుగువతో ముచ్చటలాడుచున్న కేశపునిదర్శించి కాళిందీగృహం
బునకుబోయిననందాసుందరాంగికిదిలకంబుద్దిచ్చుచున్నవినుతించిమరియు నిం
టింటి కేగిననచ్చటచ్చటనున్నవిలాసంబులెట్టివనిన.

సీ || ఒకయింటనింతిలోనుల్లాసమాడును నొకయింటసతిజేరియూర
డించు । నొకయింటగొప్పకునొప్పుగాజడలల్లు నొకయింటవనితతో నూగు
చుండు । నొకయింటదెరవకు నొనరగంధముబూయు నొకయింట నెలతకు
నొసగుచోడవు । నొకయింటసాధ్వికి నొసగునుజీరలు మటియొకచేడకు
మడుపులిచ్చు । మటియొకతెగూడి రతికేళిమరులకొల్పు । మడుపులంది
చ్చునొక తెకుమనివిచెప్పా విరులనందిచ్చు నొక తెకువేడూజూపు । నింటవింట
నుసరింజంటగూడి|| *

ద్వీపద.

అప్పుడానారదు డాశ్చర్యమునను - డప్పుకనింటింట దరుణులచెంత-
 నాయకృష్ణుండు పదిలుడయియున్న సోయగంబులుచూచి సొంపుదీపింప- న
 క్కుటశౌరినిహగ్నంబుతోడ - పిచ్చులవిడిదాను వినుతులుచేసి - దేవనీమహి
 సుంబు తెలియంగవశమె- భావజ్ఞులయినట్టిభక్తులయందు - దగిలివర్తింతువు
 తత్వమార్గమున - జగములకెల్లనుసాక్షివిసేవె - యనుచుబ్రార్థనచేసియరి
 గెనారడుడు- మనముననుప్పొంగిమాధవుడంత. జేలులుతన్నెప్పుడుచేకొల్ప
 కను - జలువంబుతోబుర్రున్నీలువేడుకను - గ్రొత్తపెండ్లిమమారుగోపాల
 మూర్తి-జిత్తెంబురంజిల్లినేవింతుమనుచు- గానుకలునుగొంచుకడుసంభ్ర
 మమున- మానీమణులెల్లమాధవుగాంచి- మంగళారతిత్రిమకుర వతోడ
 బొంగుచుపాడిరాపూబోణులపుడు. *

మంగళము.

మంగళముగోపికాఘదనావతారునను - మంగళమువైకుంఠమందిరు
 నను - మంగళముకోట్యర్కమహనీయతేజునను - మంగళముమమునేలుమా
 ధవునను || జయమంగళం నిత్య శుభమంగళం || బాలుడైభూతకిని బరిమా
 చి-వెగటుచే - గాలదన్నెనుబండి గర్వనుడగ - మేలుగానుడిగాలి మెడ
 నులిమిబడవైచి - యాలీలజరియించు నీశునకును || జయ || గొల్లవాడలజొ
 చ్చిగొల్లుచేయుచువెన్న - గొల్లలాడగముద్దుగున్నులెల్ల - మొప్పిమిగగుమి
 గూడి మొక్కివేడినవారి - మెల్లనేభమియించు మేటికిపుడు || జయ ||
 రేపల్లెపురిలోన రేపుమాపునుచెలసి - గోపకాంతలనేత్ర కుముదములకు-
 నేపుననుశశిరీతి నింపుచూపెడుముద్దు- గోపాలమూర్తికినిశ్రీపతికిని|| జయ||
 జడివానలరుమిగుల జడిసియాదవులెల్ల గడువేగ మొరలిడగ గరుణజూచి -
 గొడుగుగానొకప్రేలగొండతా ధరియించి - వడిగవారలబ్రోచు వనమా
 లికి|| జయ || ఛాణూరముష్టికులజంపియునునాకంసు - స్రాణముల్ గొన్న
 గోపాలునకును - రాణించుద్వారకను రంజిల్లుచున్నట్టి - జాణునకువేదాం
 తసారమణికి || జయ|| ఎనమండ్రుదేవులను నేలుచునునతివేడ్క - వినుతిగా
 బమనాటువేలసతుల- జనువిచ్చివారలకు సంతోషమొనరించు - వనజాతు
 నకుభక్తవరచునకును || జయమంగళం - నిత్యశుభమంగళం. *

వ|| ఇటువలెశోభనాంగుడైనసారికిమంగళంబులుపాడి మానవతుల

కు జీనీజీనాంబరాభరణంబులిప్పించినవారలు సంతోషంబునదమగృహంబు
లకుజనిరంతగోపాలుడుశ్రీలోలుండై సకలభోగభాగ్యంబు లనుభవించుచు
సుఖంబుండెనప్పుడు॥

జం పె.

పుత్రులునుమిత్రులును బాండుగావేలసినను - మిత్రులునుగూడుకొ
నిమెరసెమాధవుడు ॥ నిత్యకల్యాణములు నిండువేడుకనమర - సత్యసం
ధుడుశౌరిజనులబాలించె॥ ఎల్లలోకములెల్ల నెప్పుడునుగృహ్మండు - మొల్ల
మిగగరుణించుమోదమిగుర్తోర్త. *

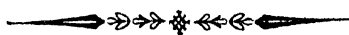
వల్లభినికపాటకనూత్రధారియైనగోపాలవిలాసంబుపరిక్షిత్తునకు
శుకయోగీంద్రుండు చెప్పినవిని పరమానందంబు నెందెనప్పుడు పారాశర్య
పుత్రుండేమనుచున్నాడు.

ద్వి ప ద.

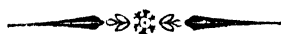
ఈకృష్ణుచరితంబునింపుతోడుతను - వాస్త్రుచ్ఛియెవ్వరువణానల్
సేయ - యెవ్వరు చడిసిన నెవ్వరువిన్న - నెవ్వరు వ్రాసిన నిందిరాధవు
డు - అయ్యురారోగ్యములయిశ్వర్యపదవి - పాయనికరుణచెబాగుగానెస
గు - నీవిష్ణుమాహాత్మ్యమిరవుగానెపుడు - భావంబులోనెంచ బాపము
ల్దొలగు - నిపుణ్యకథలెవరెంచినమెచ్చి - గోపాలకృష్ణుండుకోరికెల్
దీర్చు - నిపుణులయియాకృతి నెగడించువారు - నపరిమితోత్సాహమందుం
డనిజము - హరికథామృతసారమబ్బినయట్టి - నరులెల్లనురలనినారచుండని
యె - గావునశ్రీహరికథలుపఠించు - భావజ్ఞులకుమోక్షపదవులుగలవు -
ననియిస్లుశుకయోగి యానోశ్చిన్నను - వినిపరిక్షిత్తుండు వేడ్కలుప్పొంగ
నేనుధన్యుడనైతి నిపుణునివలన - నేనుసుకృతినై తినితరసాఖ్యములు - అ
బ్బెనటంచునునామానితోడ - నుబ్బుచునిన్లె సొమహాళునుడు - సా
య్యజ్యపదవులు సాంబ్రాజ్యగరిమ - మాయతంబుగగల్గె హరికథవలన-
వినుతుడైపదివేలవిధములబాగడి - తనమదిరంజిల్లి దగనుండెంత అనియి
స్లు సకలాత్ముడగురాముపేర - వనజా పకులుడైన వైభవుపేర - నాగ
మవేద్యుని యవనిజాప్రియుని - బాగుగా నామదిబ్రస్తులిజేసి - పరమభా
గవతంబు పదపర్యవచన - విరచితంబుకులోక విభావితగాను - నారామ

విభవకు నర్పణచేసి - సారంబుగన్నట్టి సరసుండనేను - మావంశచరితం
 బు మహిలోన వెలయ - సావధానంబుగా సన్నుతించెదను - పాకనా
 టీరెడ భాగ్యమెట్లనిన - నాకలిగొన్నట్టి యథుల నెపుడు - పోషింపగలిగ
 పుణ్యులటంచు - భూషింపు చుందురు భవనంబులందు - నట్టిమహాపుణ్య
 లవనిలోవెలసి - నెట్టనగీర్తుల నెగడినవారు - గోసబుద్ధారెడ్డికులపవిత్రుం
 డు - దాసరాధేయండు ధర్మవిహారి - కామితార్థంబులుకవులకు నొసగి
 రాజూయణములోనరశికుడయినిచె - గురుతుగాననుముల గుండ్రంబులం
 దు-సరసుండుబొమ్మన్నసత్రపు లెన్న - శ్రీశయిలమునసదాశివునకు బ్రీతి
 భాసిల్లుగోపురప్రాకారతతులు - మంటపంబులు వెలయుచున్న కాన్తునకుజంట
 భ్రమరాంబకు సదనంబులమర - గనకమయంబుగాగట్టించెగుట్లుజనులుప్ర
 స్తుతిచేయజగతిలోపలను - దంకేళ్లయాచెన్నతగనధివరుల - మంగిటిర
 త్నమయిమోదంబుతోడ - ధనకనకవస్తువుల్ తనియంగనిచ్చి - వినియంబు
 తో డనుషభ్యాతిగాంచె - బాలబ్రహ్మరెడ్డిప్రభుడుద్భవిస్తే - మేలుగా
 తనకనిమెరసె జిన్నన్న - పరికింపనతనికి బట్టిపెద్దన్న - యన్నపిన్నగురెడ్డి
 యతనికిబుట్టి - సన్నతుల్ గాంచెను సకలదిక్కులను - నతనికి జని
 యించెనర్కలేజిండు - మతిమంతుడగుపెద్ద మండలేంద్రుండు కాళికి
 దాబోయి కావీవిడెచ్చి - భాసిలురామేశు పవములు గొలిచి - తగసుజ్ఞా
 నంబనుతరుణిబెండ్లాడి - సుగుణవంతులమేటి సుతులనుగాంచె - విశ్వం
 బులోగడు విభ్యాతిగాను - విశ్వనాథుండన వెలసెనగ్రజుడు - వరుసగా
 శవరెడ్డివార్ధిగంభీరు - డరయవిన్నమరెడ్డి యంగడిరెడ్డి - నలుగురుసతు
 లునుసలుదిశలందు - జెలువంబుప్రబలిరి జనులునుతిలప - వారిలోనెం
 చగవంశవర్ధనుడు - పేరుపిన్నమరెడ్డిపెంపురమింప - సముఖుడైయాచ
 కసురభూజమనగ - నమితమాజనులలోనతిమహాఘనుని - నతివగామాక్ష
 స్త్రయనఘ చారిత్ర - మతినిజ పతి నెట్లు మరువకదలచు - నిట్టిదంపతులకు
 సింపులు మీఱు - బుట్టిన వాడను భూజను ల్పూజగ - ప్రే మతోగణపతిపే

రును బెంపు - ధీమసంబున వెలయు ధీరుండు నేను - భాగవతాధ్యక్షంబు వడవద్య
 వచన - బాగు గారవియించి పండితుల్ మెచ్చ - నారామవిభునకు నర్పణ
 చేశి - గారవంబొప్పగా గాంచితిమేలు - నీవిలాసముభువి నెసగవద్దిల్లి -
 గోవిందుల్ మెచ్చగగోపాలుకృపను - సోముండుసూర్యుండు సురలుతార
 లును - భూమియు మొదలయిన భూతంబులందు - ఎందాకనుండు మోయింక
 ధాసరణి - యందాకయింక ధయభిలదిక్కులను - సలలితంబుగ శౌరి సం
 కీర్తనములు - చెలువైందనొప్పుచున్నీరామకృపను. *

గో పా ల వి లా స ము - య క్ష గా న ము.

సం పూ ణ ము.

